

ОСНОВИ НА ДУХОВНИЯ РАСТЕЖ

Кенет Хегин

Съдържание:

ОСНОВИ НА ДУХОВНИЯ РАСТЕЖ.....	1
1 Урок - Как получаваме вяра?	2
2 Урок - Какво е вяра?	5
3 Урок - Вяра и надежда	8
4 Урок - Вярата вижда отговора.....	11
5 Урок - Действие на вярата – първа част.....	13
6 Урок - Действие на вярата – втора част.....	16
7 Урок - Вяра и чувства.....	18
8 Урок - Какво значи да вярваме със сърцето си? – първа част.....	21
9 Урок - Какво значи да вярваме със сърцето си? – втора част	24
10 Урок - Изповедта: ключът, отварящ вярата.....	27
11 Урок - Изповедта възстановява нарушеното общение	30
12 Урок - Изповядването на Божието Слово изгражда вярата	33
13 Урок - Изповедта – привилегия на вярващия в Христос.....	37
14 Урок - Правилна и неправилна изповед.....	42
15 Урок - Вяра за благосъстояние	45
16 урок - Седем крачки към най-чиста вяра – първа част	49
17 Урок - Седем крачки към най-чиста вяра – втора част.....	52

1 УРОК - КАК ПОЛУЧАВАМЕ ВЯРА?

Текст от Библията: Римляни 10:8-10; 13:14-17; Деяния 11:13-14; 14:7-10; 8:5-8.

Централна истина: Бог ни е предоставил начин, благодарение на който можем да имаме вяра. В Евреи 11:6 четем: "А без вяра не е възможно да се угоди на Бога, защото който идва при Бога трябва да вярва, че има Бог, и че Той възнагражда тези, които Го търсят." Ако Бог иска да имаме вяра, когато това е невъзможно за нас, тогава ние бихме имали право да предявим претенции към Бог. Но ако Той ни дава в ръцете това средство, от което идва вярата, то тогава отговорността за нашата вяра е изцяло наша. Бог ни казва, че без вяра е невъзможно да Му угодим. Но Той също ни казва и как да получим вяра. Ако ние нямаме вяра, то това не е Божия вина. Да обвиняваме Бог за това, че нямаме вяра е нищо повече от невежество. Бог е приготвил начин, по който всеки да може да има вяра.

ВЯРА ЗА СПАСЕНИЕ

Апостол Павел казва, че ние се спасяваме чрез вяра: "Защото по благодат сте спасени чрез вяра, и то не от сами вас; това е дар от Бога;" Ефесяни 2:8 Но как да получим вяра за да се спасим?

Римляни 10:8-10, 13-14, 17:

"⁸Но що казва тя? Казва, че "думата е близо при тебе, в устата ти и в сърцето ти", тоест думата на вярата която проповядваме.⁹Защото, ако изповядаш с устата си, че Исус е Господ, и повярваш със сърцето си, че Бог Го е възкресил от мъртвите ще се спасиш.¹⁰Защото със сърце вярва човек и се оправдава, и с уста прави изповед и се спасява.¹³Защото "всеки, който призове Господното име, ще се спаси".¹⁴Как, прочее, ще призоват Този, в Когото не са повярвали? И как ще повярват в Този, за Когото не са чули? А как ще чуят без проповедник?¹⁷И тъй, вярването е от слушане, а слушането - от Божието слово."

След като размислим за цитираните стихове от Писанието, разбираме какви три стъпки трябва да направи човек за да се спаси?

1. Да изповяда.
2. Да вярва.
3. Да приеме.

Съгласно 13 стих - за кого е достъпно спасението? - за всеки. Съгласно 17 стих откъде е вярата? - От слушане на Божието Слово.

Деяния 11:13-14

¹³И той ни разказа как видял ангела да стои в къщата му и да казва: Прати човеци в Йопия да повикат Симона, чието презиме е Петър;¹⁴той ще ти каже думи, чрез които ще се спасиш ти и целият ти дом.

Бог казал на Корнилий, да изпрати хора за Петър, за да узнае плана за спасение. Във великото поръчение, записано в **Марк 16:15-18** Исус казва на Своите ученици: *"Идете по целия свят и проповядвайте Евангелието на всяка твар."* Корнилий още не бе чул това славно Евангелие. Защо Корнилий трябваше да изпрати да повикат Петър? Защото планът за спасение не може да бъде изказан от ангели. Ангелите не могат да проповядват Евангелието, Бог даде това задължение на хората. Стихът: *"Той ще ти каже думи, чрез които ще се спасиш ти и целият ти дом."* Деяния 10:11-14 ни показва, че хората се спасяват като слушат думи! Причината за това е, че вярата е от слушане, а слушането от Божието Слово.

Римляни 10-17:

17И проповядваха благовестието. А в Листра седеше някой си човек немощен в нозете си, куц от рождението си, който никога не бе ходил. Той слушаше Павла като говореше; а Павел, като се взря в него и видя че има вяра да бъде изцелен, рече със силен глас: Стани на нозете си. И той скочи и ходеше."

ВЯРА ЗА ИЗЦЕЛЕНИЕ

Деяния 14:7-10

Един невнимателен читател на Библията веднъж каза по повод на този пасаж от Писанието: - Нима това не е чудесно, как Павел изцели този човек? Но не Павел го изцели. Този човек получи изцеление не, защото Павел бе апостол. Той се изцели не и от вярата на Павел. Вярата бе в него самия. Павел направи три неща:

1. Проповядва Евангелието. - стих 7
2. Той забеляза, че този човек има вяра за изцеление. - стих 9
3. Той каза на човека да стане и да ходи.

Мъжът също направи три неща:

1. Той слушаше проповед от Павел. - стих 9
2. Той имаше вяра за изцеление. - стих 9
3. Той скочи и започна да ходи. - стих 10

Този човек получи изцеление не от някаква сила, която бе в Павел. Самият той имаше вяра за изцеление. От къде този човек получи вяра за изцеление? От слушането на проповедта на Павел. За какво говореше Павел? Той проповядваше Евангелието. Павел е проповядвал Евангелието на спасението и изцелението. *"Защото не се срамувам от благовестието [Христово]; понеже е Божия сила за спасение на всекиго, който вярва, първо на юдеина, а после и на езичника."* **Римляни 1:16** Като отметка към този стих в Библията на Скофилд четем: "Гръцките и еврейските думи "спасение" означават: освобождение, безопасност, закрила, изцеление и здраве. "Павел е проповядвал пълното Евангелие, а не част от Него.

Деяния 8:5-8:

⁵Така Филип слезе в град Самария и им проповядваше Христа. ⁶И народът единодушно внимаваше на това, което Филип им говореше, като слушаха

всичко, и виждаха знаменията, които вършеше. ⁷Защото нечистите духове, като викаха със силен глас, излизаха от мнозина, които ги имаха; ⁸и мнозина парализирани и куци бидоха изцелени, тъй щото настана голяма радост в оня град.

Тези велики чудеса, които са записани тук са били резултат на Филиповата проповед за Христос. Новозаветната църква познава Христос и като Христос Изцелителя. Физическото изцеление е в Евангелието. Ако днес няма Евангелски изцеления, то няма и Евангелско спасение.

ВЯРА В ДЕЙСТВИЕ

П. К. Нелсън, който дълги години е бил виден баптистки служител е казал: "Изцелението се явява неотлъчна част от Евангелието." Като пастор на църква в Детройт, щата Мичигън, през 1921 г. бил блъснат от автомобил. Лекарите му казали, че може да се наложи да ампутират левия му крак. И ако не се наложи да бъде ампутиран, то няма да може да се свива. Лежейки на леглото, той си спомнил **Яков 5:14-15**: *"¹⁴Болен ли е някой от вас? нека повика църковните презвитери, и нека се помолят над него и го помажат с масло в Господното име. ¹⁵И молитвата, която е с вяра, ще избави страдалеца, Господ ще го привдигне, и, ако е извършил грехове, ще му се простят."* Д-р Нелсън, опитвайки се да се оправдае пред Бога казал, че в неговата църква не правят така. Господ му напомнил, че той има четирима приятели, изпълнени с Духа, които вярват в това, и Той му казал да изпрати за тях, за да се помолят за него. Те дошли в дома му, помазали го с елей и се молили с молитвата на вярата. Той се изцелил. Неговият крак не трябвало да бъде ампутиран и можел да се свива: *"Вярата е от слушане, а слушането от Божието Слово."* Преди много години, когато бях баптистки юноша, бях прикован към легло. Когато четях бабината Библия аз осъзнах, че никога не бях слушал пълното Евангелие, а само част от Него. Колкото повече четях, толкова повече разбирах, че аз не трябва да умра. Колкото повече четях Библията, толкова повече разбирах, че мога да бъда изцелен. Разбира се, там бе и дяволът, който ми напомни всичкото съмнение и неверие, което бях слушал през живота си. Той ми каза, че изцелението вече не важи. За радост, аз никога не бях слушал, че вярата вече е невалидна. Също ми бе трудно да премина през учението, че Бог изцелява, ако иска. Това е по-лошо от това да кажеш, че Бог не може да изцелява. Аз четях **Марк 5:34**, където Исус разговаря с жената с кръвотечението: *"Дъще! Твоята вяра те спаси, иди си с мир и бъди здрава от болестта си."* Исус не каза, че тя е изцелена от Неговата сила. Той каза *"Дъще, ТВОЯТА ВЯРА те спаси..."* Когато видях това аз разбрах, че ако тя се е спасила от своята вяра, то мен може да ме спаси моята вяра. И благодаря на Бога, точно така и стана! Моята парализа изчезна, състоянието на сърцето ми се подобри и от този момент можех да скачам, да играя и да проповядвам Евангелието в цялата му пълнота вече повече от 50 години.

Научи текста наизуст: *"Вярата е от слушане, а слушането от Божието Слово."* **Римляни10:17**

Мото на урока: **"Бъдете изпълнители на словото, а не само слушатели."** **Яков 1:22**

2 УРОК - КАКВО Е ВЯРА?

Текст от Библията: Евреи 11:1; Марк 11:23-24; Йоан 20:24-29; Римляни 4:17-21.

Централна истина: Вярата е хващането на нереалистична надежда и завеждането ѝ в реалността. Ключов стих в изучаването на вярата е известният стих в **Евреи 11:1** *"Вярата е осъществяване на очакваното и увереност в невидимото."*

Преводът на Мофат звучи така: *"Вяра означава, че ние сме уверени в това, за което се надяваме, убедени в това, което не виждаме."*

Ето още един превод:

"Вярата е осъществяване на това, на което се надяваме."

Друг превод:

"Вярата е гаранция за това, че това, което очакваме с надежда, накрая ще стане наше."

Има разни видове вяра. У всеки, както у спасения, така и у неспасения, има естествена човешка вяра. Писанието говори за свръхестествена вяра - вяра, която се вярва със сърцето, а не тази, която ни говорят чувствата. Вярата, с други думи, е хващането на нереалистичната надежда и пренасянето ѝ в сферата на реалното. Вярата расте от Божието Слово. Нашият текст, описва вярата като **"увереност в невидимото"**. Например, ти се надяваш да имаш пари да си платиш сметките. Вярата ти дава тази увереност, че ти ще имаш тези пари. Ти се надяваш на физическа сила, за да извършиш нещо. Вярата казва: *"Господ е светлина моя и спасение мое, от кого да се убоя?"* Вярата ще каже винаги това, което казва Словото, с една дума вяра в Бога е вяра в Неговото Слово. Преди много години научих важен урок за вярата. Скоро след като оздравях имах нужда от работа, и тъй като това бе по времето на Голямата депресия, бе трудно да се намери работа. Успях да си намеря работа в оранжерия. Заедно с едно момче приготвихме дървета за клиентите. Това бе тежко за мен, имайки предвид, че аз бях прикован на легло 16 месеца, а от тогава бяха минали само няколко месеца. Всеки ден работниците намаляваха и все някой ми казваше: "Мисля, че ти няма да издържиш днес. Разбра ли, уволнили са още двама човека." "Ако не бе Господ, аз нямаше да съм тук" - отговорях аз. "Разбирате ли, Той е моята крепост. В Библията е казано: *"Господ е сила на живота ми..."* Животът ми има както физическа така и духовна страна и Господ е крепост на живота ми." Ако аз бях действал на основата на моите чувства, то аз не бих станал от леглото. Аз действах по Божието Слово и затова знаех какво е това вяра. Аз няхах никаква сила, преди да започна да работя. Много хора искат първо да получат, а след това да повярват, след като вече го имат. Но така не става. Трябва първо да повярваш, а след това ще получиш. Затова всяко утро аз се измъквах от леглото и отивах на работа, доверявайки се на Божието Слово. Въпреки, че бях най-слаб от всички, аз си тръгнах с последния работник. Може да говорим, че Божието Слово е добро, но ние няма

да знаем за това, до момента, докато не действаме съгласно Него и не получим резултати от това. Вярата е осъществяване на надеждата ни. Аз отивах на работа. Аз действах според Божието Слово. Аз се надявах на физическата си сила, за да работя и когато действах по Божието Слово, моята вяра осъществяваше надеждата ми. Надеждата казва: "Някога това ще го имам", вярата казва: "Аз го имам сега."

ВЯРА В ГЛАВАТА И ВЯРА В СЪРЦЕТО

Джон Уесли е казал, че дяволът е дал на църквата заместител на вярата, нещо подобно по мирис и вкус, така че трудно да се открие разликата. Този фалшификат се нарича "умствено съгласие". Много хора четат Божието Слово и се съгласяват, че То е истина, но се съгласяват само с ума си. А от това нищо не се променя. Сърцето приема от Бога.

Марк 11:23-24

²³*Истина ви казвам: ако някой каже на тази планина "вдигни се и премести се в морето" и не се усъмни в сърцето си, но повярва, че става по думите му - ще има това, което казва.*²⁴*Затова ви казвам: всичко което поискате в молитва, вярвайте, че получавате и ще ви бъде.*

Как да разберем сърдечна ли е вярата ни или просто е умствено съгласие? Умственото съгласие казва: "Аз зная че Божието Слово е истина. Зная, че Бог е обещал изцеление, но по някаква причина това аз не го разбирам." А истинската вяра в Божието Слово ще каже: "Ако Божието Слово го казва, че това е така, то тогава то е така. То е мое. Аз го имам сега. Аз го имам, дори и да не го виждам." Аз слушах как хората говореха: "Ето, аз се молих, а още нямам отговор." Ако отговорът бе дошъл, то нямаше да имате нужда от вяра, тогава вие щяхте да знаете. За това, за да стане, трябва да направите тази крачка на вяра. Много хора искат да го видят и тогава да го вярват. Но ние трябва първо да вярваме, защото Божието Слово ни казва, че е наше. След това ще се материализира. Обърнете внимание на **Марк 11:24**, че получавате след като сте повярвали: *"Всичко което искате в молитва, вярвайте че ще получите и ще бъде ваше."* Исус просто казва: *"Трябва да вярвате преди да получите."* Аз никога не бих получил физическото си изцеление, ако преди това не бях повярвал, че го имам. Всички симптоми в тялото ми крещяха: *"Ти нямаш изцеление."* Аз просто твърдо стоя на това, което казва Божието Слово за моето изцеление и продължавам да провъзгласявам, че съм изцелен. Но ако седях, скимтах и хленчех и се оплаквах, очаквайки всички симптоми да изчезнат и чувствата ми да дойдат в съответствие с вярата ми, то аз до никъде нямаше да стигна, защото *"вярата е увереност в невидимото."*

ВЯРАТА НА ТОМА И ВЯРАТА НА АВРААМ

Твърде много християни имат вярата на Тома, вместо вярата на Авраам. Тома каза: *"Няма да повярвам докато не Го видя."* Авраам *"не се поколеба в обещаното от Бог...но се закрепил във вяра."*

Йоан 20:24-29

²⁴А Тома, един от дванадесетте наречен Близък, не беше с тях, когато дохожда Исус. ²⁵Затова другите ученици му казаха: Видяхме Господа. А той им рече: Ако не видя на ръцете Му раните от гвоздеите, и не туря ръката си в ребрата Му, няма да повярвам. ²⁶И подир осем дни учениците Му пак бяха вътре, и Тома с тях. Исус дохожда, като беше заключена вратата, застава на сред, и рече: Мир вам! ²⁷Тогава каза на Тома: Дай си пръста тука и виж ръцете Ми, и дай ръката си и тури я в ребрата Ми; и не бъди невярващ, а вярващ. ²⁸Тома в отговор Му рече: Господ мой и Бог мой! ²⁹Исус му казва: Понеже Ме видя, [Томо], ти повярва, блажени ония, които, без да видят, са повярвали. "

Защо на Тома бе трудно да повярва, че Исус е жив. Тома знаеше за гвоздеите, пробиха ръцете на Исус и за копието пронизало гърдите му. Неговите физически чувства говореха, че Исус е мъртъв. Тома имаше знание в главата, а не сърдечна вяра. Сравнете го с вярата на Авраам.

Римляни 4:17-21

¹⁷Както е писано: "Направих те отец на много народи", пред Бога, Когато повярва, Който съживява мъртвите, и повиква в действително съществуване онова, което не съществува. ¹⁸Авраам, надявайки се без да има причина за надежда, повярва, за да стане отец на много народи, според реченото: "Толкова ще бъде твоето потомство". ¹⁹Без да отслабне във вяра, той вземаше пред вид, че тялото му е вече замъртвяло, като бе на около сто години, вземаше пред вид и мъртвостта на Сарината утроба, - ²⁰обаче, относно Божието обещание не се усъмни чрез неверие, но се закрепи във вяра, и даде Богу слава, ²¹уверен, че това, което е обещал Бог, Той е силен да го изпълни.

Обърнете внимание на разликата във вярата на Тома и Авраам. Тома имаше само обикновена човешка вяра, която казваше: "Няма да повярвам, докато не видя и не пипна." Обратно, Авраам вярваше на Божието Слово, необръщайки внимание на своето тяло и на своите чувства. Ако Авраам необръщаше внимание на физическото знание или чувства, то на какво той обръщаше внимание? На Божието Слово! Преди много години, когато бях изцерен от болест на сърцето, аз както и други хора имах проблем с някои неща за вярата. Към мен се връщаха някои тревожни сърдечни симптоми. Когато се молих и се опирах на Божите обещания, даже страдайки от силни болки, аз помнех за Авраам, който не мислеше за своето тяло. Господ ми показа, че не трябва да мисля за тялото си, а за Неговото Слово. Когато правех това, повтаряйки си някои Божии обещания от Писанията за изцеление като например: "Той взе на Себе Си нашите немощи и болестите ни понесе", тогава всички симптоми изчезнаха. Но много често ние мислим за своето тяло, вместо да гледаме Божието Слово. В една църква, където служех, една жена винаги завършваше свидетелството си с думите: "Помолете се за мен. Вярвам, че имам рак." Без всякакви съмнения, ако тя продължаваше да го вярва, щеше да го има. Исус каза: "да бъде според вярата ви." Друг човек ме помоли: "Помоли се за мен. Вярвам, че започвам да се простудявам." Ако вие така вярвате, за мен е безполезно да се моля за вас,

защото *"Да бъде според вярата ви."* **Матей 9:29** Ние имаме нужда да ходим с вяра, а не с виждане. Някои извратиха това учение, като казваха, че аз съм проповядвал на хората да отричат всички симптоми и да живеят така все едно не съществуват. Но ние не отричаме болката и другите симптоми, защото те са реални. Вместо това ние гледаме на тях през Божието обещание. Истинската вяра в Божието Слово казва: "Ако Бог казва, че това е така, то е така. Ако Той казва: В Неговите рани вие се изцелихте - то аз съм изцелен. Ако Той казва: Моят Бог ще снабди всяка ваша нужда - то Той ще я снабди. Ако Той казва: Господ е моя крепост", то е така". С други думи истинската вяра говори това, което говори Божието Слово. Истинската вяра се гради на Словото. Ние трябва да разсъждаваме върху Словото, дълбоко търсейки в Него и хранейки се от Него. Така Словото ще стане наша съставна част, точно така, както храната става част от нашето физическо тяло.

Научете наизуст:

"Вярата е осъществяване на очакваното и увереност в невидимото."
Евреи 11:1

Мото на урока: **"Бъдете изпълнители на Словото , а не само слушатели..."**
Яков 1:22

3 УРОК - ВЯРА И НАДЕЖДА

Текст от Библията: 1 Коринтяни 13:13; Ефесяни 2:8-9; Римляни 10:9-10,13.

Централна истина: За получаване на положителни резултати се нуждаем от положителна вяра-вяра сега.

Обръщайки се към Коринтяните, Павел пише: *"И тъй, остават тия три: вяра, надежда и любов; но най-голяма от тях е любовта."* **1 Коринтяни 13:13.** И не казва, че вярата и надеждата са маловажни. Вярата има своето място и не трябва да заема друго. Любовта не трябва да замества надеждата. Също и вярата не трябва да се замества с надежда. О, толкова много хора се опитват да получат от Бога бързо на основание надежда, а не на основание вяра.

ВЯРАТА Е СЕГА

Надеждата гледа в бъдещето. Тя винаги е в бъдещето. Вярата е сега. Вярата казва: "Аз получавам отговора точно сега. То е тук сега." Работата я свършва не надеждата, а вярата. Някой каза веднъж: - Е, аз вярвам, че някога ще получа изцеление. Това не е вяра, това е надежда, защото тя гледа на някакво неопределено бъдеще време. Вярата говори: "Аз приемам своето изцеление сега!" Ако вие имате нужда от изцеление то ви трябва не в бъдещето, а точно сега, особено ако имате болки. Ако имате нужда от кръщение със Святия Дух, то вие имате нужда да го приемете сега, а не в някое неопределено бъдеще. Ако имате нужда от спасение, то не трябва да го отлагате за в бъдещето, защото

може да се окаже твърде късно. Понякога ми се налага да говоря с хора, които се надяват, че ще се спасят. Сега някои от тях вече умряха. Те напуснаха света спасени, защото това спасение, което е основано на надежда никога не се осъществява.

Ефесяни 2:8-9

⁸Защото по благодат сте спасени чрез вяра, и то не от сами вас; това е дар от Бога; ⁹не чрез дела, за да се не похвали никой.“

Римляни 10:9-10,13

⁹Защото, ако изповядаш с устата си, че Исус е Господ, и повярваш със сърцето си, че Бог Го е възкресил от мъртвите ще се спасиш.¹⁰Защото със сърце вярва човек и се оправдава, и с уста прави изповед и се спасява.¹³Защото "всеки, който призове Господното име, ще се спаси".

Тези стихове показват на хората плана за спасение. Виждаме, че сме спасени чрез вяра, а не чрез надежда. Исус обеща, че няма да изгони никой, който идва при Него, но "всеки, който призове Името Господне ще се спаси." Следователно ние не трябва да се надяваме, че ще се спасим, Той го направи.

КАК ПОЛУЧАВАМЕ ВЯРАТА?

Вярата, както знаем израства от Божието Слово: "Вярата е от слушане, а слушането от Божието Слово" **Римляни 10:17**. Един друг превод казва: "Вярата е гаранция, че това, на което си се надявал, накрая ще стане твое." „Вярата е увереност в невидимото“, както четем в **Евреи 11:1**. Например ти можеш да се надяваш на получаване на финанси за определени нужди, но вярата ти дава увереност, че когато ти потрябват ще имаш парите. Ти можеш да се надяваш на физическа сила, за извършване на определена работа, но вярата говори: "Господ е моя крепост" **Псалм 26:1** С други думи вярата говори, това, което говори и Божието Слово. Неверието говори противното на Божието Слово. Има хора, които говорят в неверие и настроение против Божието Слово, а после се учудват, защо Божието Слово не работи за тях. Ако ние искаме Божието Слово да работи за нас, то ние трябва да се съгласяваме с Него. Много често, когато питам хората дошли на служба за молитва, дали вярват, че се изцеляват, те отговарят: - Е, надявам се, че да. И аз им казвам, че така няма да получат изцеление, защото от Бога получаваме чрез вяра, а не чрез надежда. Други ми отговарят: - Бих искал. Аз им отговарям: - Вие може да искате нов автомобил, но това не значи, че ще го получите. Виждате ли желанието не е всичко. Не трябва да се надявате и да желаете. Няма да получиш от Бога, ако се надяваш. Никъде в Библията не пише, че когато се молим ще получим това за което се надяваме. Словото категорично казва: "каквото искате в молитва, вярвайте че получавате." **Матей 21:22**. Не с надежда, а с вяра. Обърнете внимание на определението за вяра в **Евреи 11:1**: „Вярата е осъществяване на очакваното и увереност в невидимото.“ „Е“- това е сегашно време. Помнете, че ако това не е сега, това не е вяра. Вярата е в настояще време, надеждата е в бъдещето. Даже ако кажете, че вярвате и поставите думите си в бъдеще време, това не

значи, че вярвате, а значи че се надявате. За да имате успех е необходимо да бъдете в правилното време - в настоящето време. Някои хора винаги вярват, че Бог ще направи нещо за тях, но вярата вярва, че Той го е направил и прави. Преди много години, когато проповядвах в Оклахома, на събранието доведоха жена, която не бе направила нито една крачка през последните четири години. Тя бе на 70 години и лекарите бяха казали, че тя повече няма да ходи. В края на службата, когато започнахме да се молим за болни, нейните приятели я донесоха отпред. Аз коленичих до нея, положих на нея ръце и се помолих. След това казах: *“Сега, стани и ходи, в името на Господ Исус Христос.”* Тя направи всичко, което бе възможно, за да стане, но през цялото време викаше и се молеше: *“О, скъпи Исус, моля Те изцели ме. Моля Те нека да стана. О, моля Те, моля Те!”* Тя продължи в тази посока докато не я успокоих. Тогава започнах да разговарям с нея: - Сестра, знаете ли, че вие сте изцелена? Тя ме погледна изненадано и каза: - Наистина ли? Аз казах: - Да, вие сте изцелена и ще ви го докажа от Библията. След това отворих на 1 Петрово 2:24 и я помолих на глас да прочете този стих. - *“Който сам понесе в тялото Си нашите грехове на дървото, така че като сме умрели за греховете, да живеем за правдата; с Чиито рани вие оздравяхте.”* Помолих я да прочете последния стих и тя прочете: - *“с Чиито рани вие оздравяхте.”* След това я попитах: - *“оздравяхте”* - в какво време е? Минало, сегашно или в бъдеще? Тя отговори: - В минало време. - Ако вие сте оздравели в раните на Исус, то вие сте здрава сега, нали? - попитах аз. На лицето и се появи усмивка и стана ясно, че е разбрала. Тогава й казах: - Просто вдигнете ръце и се обърнете към Него. Започнете да хвалите Бога за това, че сте изцелена, не че ще бъдете изцелена, а че сте изцелена. С детска вяра тя погледна нагоре и каза: - Скъпи Господи Исусе, така се радвам, че съм изцелена. Тя не бе направила нито една крачка, следователно тя нямаше никакво физическо свидетелство за изцелението. Но тя каза: - Така се радвам, че съм изцелена. Аз се обърнах към нея и казах: - А сега моя сестро, ставай и ходи в Името на Исус. Веднага тя скочи като 16 годишно момиче и започна да ходи, да скача и да бяга и да хвали Бога. Виждате ли, ние трябваше да й помогнем да попадне в правилното време - защото вярата е в настоящето. Ако ние се опитваме да получим, като се надяваме да получим някога, нищо няма да стане. Това е само надежда. Вярата казва: *“Това е мое, имам го сега.”* Надеждата, разбира се, ако правилно се използва е благословена и прекрасна. Ние имаме благословена надежда за скорошното идване на Господ Исус Христос, възкресение на мъртвите, надежда за небето и надежда, че ще видим нашите близки и приятели. Ние благодарим на Бога за тази надежда, но тя е в бъдещето. Исус идва, без значение дали вярваме в това или не. Той идва, защото така е казано в Словото. Възкресението ще стане, без значение дали вярваме в него или не. Мъртвите в Христос ще възкръснат, за да се срещнем с Него в облаците, без значение дали вярваме или не. Исус ще се върне, защото Словото така казва. Това е благословена надежда, която утешава всички християни. Но вярата, а не надеждата може да направи невъзможното възможно. Именно вярата, а не надеждата донася спасение и победа. С надежда добре се чака, но лошо се получава. Много често съм слушал как хората говорят: - Аз се надявам и се моля. Или: - Остана ни само надеждата и молитвата. Ако това е всичко което правите, то вие ще загубите. За да имате положителни резултати трябва да имате положителна вяра - вяра сега.

Научете наизуст:

„И тъй, остават тия трите: вяра, надежда и любов; но най-голяма от тях е любовта.“ 1 Коринтяни 13:13

Мото на урока: **“Бъдете изпълнители на Словото, а не само слушатели...”**
Яков 1:22

4 Урок - Вярата вижда отговора

Текст от Библията: Притчи 4:20-22; Евреи 13:5-6; Марк 11-23.

Централна истина: Постоянно гледайки в Словото, вярата вижда отговора. (Вярата вижда отговора като постоянно гледа в Словото.)

Ние виждаме, че вярата е не просто надежда, че някога в бъдещето ще видим отговора. Вярата е вярване, че отговорът е у нас сега. Очите на вярата виждат отговора като факт.

Притчи 4:20-22:

²⁰Сине мой, внимавай в думите ми, приклони ухото си към моите слова. ²¹Да не се отдалечат от очите ти, пази ги вътре в сърцето си, ²²защото те са живот за тези, които ги намират, и изцеление за цялото им тяло.

Забележете какво е казано: *"Да не се отдалечат от очите ти (Моите Думи)".* Много хора имат неуспехи, защото се виждат като неудачници. Ако са болни, мислят за себе си като за болни. Божието Слово казва: *"Той (Исус) взе на Себе Си нашите немощи и болестите ни понесе."* Ако това Слово не се отдалечи от очите ти, то ти непременно ще се видиш без немощи и без болести. Ти ще се видиш здрав. Също, ако ти се виждаш с болести, това значи, че това Слово се е отдалечило от очите ти. И дори, ако Бог иска да направи здравето реално за теб, Той не може, защото ти не постъпваш по Неговото Слово. Обърнете внимание на 22 стих: *- "защото те са живот за тези, които ги намират, и изцеление за цялото им тяло."* Еврейската дума, която се превежда като здраве, също значи и "лекарство". С други думи - *"Моите Думи са лекарство за цялото ти тяло."* В първите два стиха се дава предписание как да се приема това лекарство. Какво е указанието: Слушай или изучавай Словото Божие, дръж Го в сърцето си или: Подчинявай се на това Слово. Кое е Божието лекарство - *"Моите думи са живот за тези, които ги намират и лекарство за цялото им тяло."* Но, за да подейства лекарството е необходимо да го вземаме според предписанието. А едно от предписанията е: да не се отделя от очите ти. Постоянно гледай на това, което говори Словото. Много хора се молят и молят, но все не могат да се представят с отговора. Те гледат как всичко става все по-лошо и по-лошо - симптоми, състоянието им, те самите и ходят в неверие и унищожават резултатите на своите молитви. Мисли за отговора. Представи си как получаваш. Постоянно потвърждавай, даже пред лицето на противоречиви свидетелства, че Бог е чул твоята молитва, защото така говори Словото. Именно тогава ще имаш резултат. Ти трябва да вярваш, че го имаш, докато го приемеш: *"Всичко, което*

искате в молитва, вярвайте, че го получавате - и ще бъде ваше." **Марк 11-24.** Вярването е преди приемането. Има хора, които казват: - Не мисля да вярвам нещо, което не виждам. Но в обикновения живот ние вярваме много неща, които не виждаме. Целят свят се потресе, когато избухна атомната бомба и изхвърли в атмосферата радиоактивни вещества. Те не могат да се видят, нито да се почувстват и въпреки това носят разрушение.

ВЯРАТА НЕ ГЛЕДА НА ОБСТОЯТЕЛСТВАТА

Евреи 13:5-6:

⁵Не се отдавайте на сребролюбие, задоволявайте се с това, което имате, защото Бог е казал: „Никак няма да те оставя и никак няма да те напусна.“

⁶Така че ние смело можем да кажем: „Господ ми е помощник, няма да се убоя; какво ще ми стори човек?“

Говорим ли смело, че Господ ни е помощник? Ето какво ние трябва да говорим. - Хайде, помолете се за мен, имам такова чувство, че Господ ме е оставил. - плачеше една бедна сестра. - Не зная ще устоя ли или не. Надявам се, че да. Помолете се за мен, за да остана предана до края. Това е позната молба на молитвени събрания. Но не това Бог повелява да говорим. Много хора смело казват: "Аз съм победен, аз загубих, дяволът ме е вързал." Но никъде в Библията не е казано, че ние смело трябва да говорим това. Бог е казал: "Няма да те оставя и няма да те забравя", затова и смело казваме: "Господ ми е помощник." Хайде да престанем да говорим неправилните думи и да започнем да говорим правилните. Кажете, че Господ е вашият помощник, кажете че Господ е ваш изцелител, кажете, че Господ взе на Него вашите немощи и болестите ви понесе. Продължавайте да говорите правилните неща. Продължавайте да говорите това, което е правилно. Неправилното мислене, неправилното вярване и неправилното говорене ще ти нанесат поражение. А ако дяволът ни побеждава, това е защото ние допускаме. И съгласете се това е от невежество. Бог ни е дал Своето Слово, за да ни научи да вярваме правилно. Ако нашето мислене е правилно и нашето вярване ще е правилно и нашите разговори ще бъдат правилни.

"Господ ми е помощник"

"Господ е моя крепост"

Вярата „казва“ отговора

Истинската вяра в Словото казва, че ако Бог говори, че едно нещо е така, то е точно така. Ако Той казва: "в Неговите рани се изцелихте" **1 Петър 2:24**, то ние сме изцелени. Ако Той казва: "И моят Бог ще снабди всяка ваша нужда според Своите богатства в слава в Христос Исус." **Филипяни 4:19**, то Той ще направи това. Ако Словото казва: "Господ е крепост моя", **Псалм 26:1**, то и така ще бъде. С други думи, истинската вяра в Бога ми говори това, което Словото говори. Ние имаме това, което е обещано в Словото. Ако Бог говори, че ние сме силни, то ние сме силни. Ако Той казва, че се грижи за нас, то Той това и прави.

Евреи 4:14:

¹⁴И така, като имаме велик Първосвещеник, Който е преминал през небесата, Исус, Божият Син, нека държим здраво това, което сме изповядали!

Затова, защото Исус е нашият Първосвещеник и седи от дясно на Бога на небето, ходатайствайки за нас, сега ние можем да имаме отговор на нашите молби. Думата "изповядали" на гръцки значи "говори същото". Затова ние можем да го прочетем така: "Нека твърдо да говорим същото." Исус на небето, ни представлява пред Божия престол. Той казва: "Аз заех тяхното място, Аз умрях за техните грехове, Аз умрях за тях като техен заместител." Исус не умря за Себе Си. Той нямаше нужда да изкупи Себе Си, защото Той никога не е бил спасен. Той умря за нас. Той стана наш Заместител. Той взе нашите грехове. Той понесе нашите болести и немощи. Той умря за нас, възкръсна от мъртвите за нас и отиде на небето за нас. И сега там Той говори: "Аз направих това за тях." И ние сме длъжни твърдо да повтаряме същото тук на земята.

Марк 11:23:

²³Истина ви казвам: който каже на тази планина: Вдигни се и се хвърли в морето! — и не се усъмни в сърцето си, а повярва, че онова, което казва, се сбъдва — ще му се сбъдне, каквото и да каже.

Ако ти толкова вярваш със сърцето си на Бог, но не го говориш, това не може да ти помогне. Вярата, която е само в твоето сърце, никога няма да принесе изцеление на тялото ти, изпълване със Святия Дух или отговор на молитвите ти. Но вяра в сърцето, освободена от устата дава резултат.

Научете наизуст:

"Да не се отдалечат (Думите Ми) от очите ти..."

Мото на урока: **"Бъдете изпълнители на Словото, а не само слушатели..."**

5 УРОК - ДЕЙСТВИЕ НА ВЯРАТА – ПЪРВА ЧАСТ

Текст от Библията: Исус Навиев 6:2-5; 16-20; Лука 5-18-20, 24-25.

Централна истина:Тези, които постъпват по Божието Слово могат да творят велики чудеса.

Както в Стария така и в Новия завет ние виждаме примери, при които Божият народ, променяйки вярата си достига до велики резултати. Велики чудеса извършили ,тези смирени хора, които постъпвали по Божието Слово с проста, доверчива вяра.

ДЕЙСТВИЯ НА ВЯРАТА В СТАРИЯ ЗАВЕТ

Исус Навиев 6:1-4,15-16:

¹(А Ерихон беше заключен и затворен поради израилтяните; никой не излизаше и никой не влизаше).²И Господ рече на Исуса: Ето, предадох в ръката ти Ерихон, царя му и силните му и храбри мъже.³Ходете, прочее, около града, всички военни мъже, и обиколете града веднъж; така да правиш шест дена.⁴И седем свещеника нека носят пред ковчега седем гръмливи тръби; и на седмия ден обиколете града седем пъти, и свещениците нека свирят с тръбите.¹⁵А на седмия ден станаха рано, при пукването на зората, и обиколиха града седем пъти по същия начин; само тоя ден обиколиха града седем пъти.¹⁶И на седмия път, като свиреха свещениците с тръбите, Исус рече на людето: Извикайте, защото Господ ви предаде града.

Във втори стих четем, че Бог каза на Исус, че ще му даде града. Но това не значеше, че Исус и хората можеха да си почиват и градът автоматично да стане техен. Нещо е трябвало да бъде свършено. Бог подробно им обяснил как да отидат и да завземат земята, която Той вече им е бил дал, но те е трябвало да вярват в това Слово и да действат по Него. Тяхното действие по Словото е била тяхната вяра в действие. В продължение на 6 дни те е трябвало да маршируват около града ,веднъж дневно. На седмия ден те е трябвало да го обиколят седем пъти. След това, след звуците на тръбите е трябвало да извикат. Обърнете внимание, че те е трябвало да викат, когато стените все още са били цели. Всички могат да викат, когато стените са разрушени, за това не се изисква вяра. Но те показаха своята вяра в действие. Те "възкликнаха" и стените паднаха! Твърде много хора стоят и чакат нещо да стане. Те са инертни, с пасивна вяра, вместо с активна вяра да очакват нещо да стане. Аз срещнах такъв човек в Колорадо. Той нямаше работа. Имаше жена и пет деца, а той очакваше нещо да му провърви. Но му вървяха само сметките. Той имаше нужда някъде да живеят. У всички нас има определени обстоятелства. Не трябва да стоим в къщи и да чакаме, нещо да кацне на рамото ни. Но ако ние се молим, а след това действваме, тогава нещо се случва.

ВЯРАТА В ДЕЙСТВИЕ В НОВИЯ ЗАВЕТ

Лука 5:18-20, 24-25:

¹⁸И ето мъже, които носеха на постелка един болен човек, който беше парализик; и опитаха се да го внесат вътре и да го сложат пред Него.¹⁹Но понеже не намериха през где да го внесат вътре, поради народа, качиха се на покрива, и през керемидите го спуснаха с постелката наред пред Исуса.²⁰И Той като видя вярата им, рече: Човече прощават ти се греховете.²⁴Но за да познаете, че Човешкият Син има власт на земята да прощава грехове, (рече на парализика): Казвам ти: Стани, дигни постелката си, и иди у дома си.²⁵И на часа той стана пред тях, дигна това, на което лежеше, и отиде у дома си, като славеше Бога.

Когато Исус учил в един дом, няколко човека довели своя приятел за изцеление. Той имал парализа и не можел да стане. Тълпата била толкова голяма, че тези хора не могли да приближат до Исус. Но без да се отказват, те решили по някакъв начин да достигнат до Исус. Те се качили на покрива, направили дупка и спуснали своя приятел. Чрез чия вяра стана чудото? Чрез вярата на парализирания или чрез вярата на приятелите му, които го доведоха пред Господ? Писанието казва: *"И Той видя вярата им."* Думата *"им"* е в множествено число. Това бе вяра на всички тях. Приятелите на парализирания човек можеха да обикалят далече от Исус и да се отчаят да се върнат в къщи и да кажат: "Е, в крайна сметка, ние направихме всичко, което бе възможно." Но те не се отчаяха. Те намериха начин, как да приближат приятеля си до Исус. Паралитикът, също показва голяма вяра. Не много инвалиди, ще се съгласят да ги качат на покрива. Даже, когато Исус му е казал да стане и да ходи, също не му е било леко. Той лежал там, също толкова безсилен, колкото и преди. Той можеше да каже: - Стани и ходи? Ти нима не видя, че тук ме донесоха? Ти първо трябва да ме изцелиш! Но не. Исус му каза да стане и той направил усилие да се движи и когато направил това, резултатът бил изцеление. Ако той бе отказал да постъпи по думите на Господ, то той нямаше да приеме изцеление. Но поради това, че той направи действие, той прие.

ДЕЙСТВИЕ НА ВЯРАТА ПРЕЗ 20 ВЕК

В първите дни на петдесетното съживление, пред жена евангелистка сложили четири човека в инвалидни колички. Много спокойно тя казала: *"Станете и ходете, в Името на Исус"*. Трима станали и започнали да ходят. Четвъртата жена казала: - Аз не мога да ходя. Евангелистката казала: - Тези тримата също не можеха да ходят, но започнаха. - Зная това, казала болната, но аз не мога. Виждате ли, аз не ходя вече много години. И евангелистката била принудена да остави тази жена. Останалите променили вярата си и имали резултат. В една църква, в която служех, имаше човек, на който бе силно изгорена долната част на тялото и той не можеше да ходи. Той просто влачеше краката си по пода. Веднъж по време на вечерното Богослужение той излезе отпред за молитва. Господ ми каза какво да правя и когато заставах пред него го попитах: - Можеш ли да бягаш? Удивен от въпроса ми, той отговори: - О та, аз даже не мога да ходя, камо ли да тичам. Тогава аз казах: - Господ казва да тичаш. Този човек, даже за миг не размисли. Той се обърна и започна да се влачи надолу по пътеката, толкова бързо, колкото можеше. По този начин той обиколи три или четири пъти църквата и когато дойде отново на сцената ходеше нормално. Бе напълно изцелен. Той постъпи според вярата си. На следващият ден, в резултат на това чудо ние станахме свидетели на още едно. На призивът за покаяние отговориха двама възрастни мъже - нещо, което не се случва често. После разбрах, че това са братя на възраст 72 и 74 години. Те били съседи на този, който бе получил изцеление. Когато видели на другия ден, как съседът им работи на двора те си помислили, че той там пълзи. Но когато видели че станал, изправил се и тръгнал, те бързо отишли при него, за да разберат какво е станало. Той им разказал за изцелението си и че Господ го е направил. В резултат двамата братя дойдоха на служба и дадоха сърцата си на Бога. Ето

най-доброто определение за вяра: „Ако вярваш, ти ще действаш. Ако ти вярваш в Божието Слово, ти ще постъпваш така, все едно е истина.“ *„Вярата е осъществяване на очакваното и увереност в невидимото“ Евреи 11:1* Вярата е реализиране на надеждите ни.

Научете наизуст:

***„Вярата е осъществяване на очакваното и увереност в невидимото.“
Евреи 11:1***

Мото на урока: **„Бъдете не само слушатели на Словото, но и изпълнители...“
Яков 1:22**

6 УРОК - ДЕЙСТВИЕ НА ВЯРАТА – ВТОРА ЧАСТ

Текст от Библията: Деяния 19:1-6; 1Коринтяни 14:14.

Централна истина: Формулата на вярата е приложима при приемането на Святия Дух, точно така, както при приемането на останалите Божии дарове.

В предишния урок говорехме за действията на вярата. Много чудеса на изцеления стават, когато хората постъпват според своята вяра и се опират на Божиите обещания. Същото се отнася и за приемането на кръщение със Святия Дух. За да приемем това могъщо облъчване със силата на Бог ние също трябва да направим крачка на вяра и да изискваме обещаното от Бог. Дарът Свет Дух: Той вече е даден

Деяния 19:1-6:

¹А когато Аполос беше в Коринт, Павел, след като беше минал през горните страни, дойде в Ефес, гдето намери някои ученици. ²И рече им: Приехте ли Святия Дух като повярвахте? А те му отговориха: Даже не сме чули дали има Светия Дух. ³И рече: А в що се кръстихте? А те рекоха: В Йоановото кръщение. ⁴А Павел рече: Йоан е кръщавал с кръщението на покаяние, като е казвал на хората да вярват в Този, Който щеше да дойде подир него, сиреч, в Исуса. ⁵И като чува това, кръстиха се в името на Господа Исуса. ⁶И като положи Павел ръце на тях, Святият Дух дойде на тях; и говореха други езици и пророкуваха.

Изучавайки Книгата Деяния, ни прави впечатление, че след Деня на Петдесетница, учениците винаги задаваха на вярващите въпроса: "Приехте ли Святия Дух?", те никога не питаха: „Даде ли ви Бог Святия Дух?“ Бог не мисли да ви даде Святия Дух. Той вече го е направил. Сега, вашата работа е да Го приемете. Това вие правите сами. Някой може да каже: - Колко хубаво щеше да бъде, ако кръщението със Святия Дух бе толкова лесно, както го казвате. Но нима е трудно да приемеш подарък? Ако някой ме помоли да му дам книга, която държа в ръка, аз бих му я подал. Аз бих му подарил тази книга. Но да предположим, че той би започнал да ме умолява и да плаче: "Моля ви, о моля ви

брат Хегин, дайте ми я!" Тогава всички биха помислили, че той не е с всички си. Те биха се удивили, защото той не протегне ръце и не я вземе. Духовните неща са също толкова реални, колкото и материалните. Бог ни предлага дара Святия Дух. Няма нужда да плачем и да молим. Бог казва: - Ето дара Свят Дух. Ако ти си новороден от горе, приеми го сега. Ти няма нужда да чакаш, ти можеш да приемеш Святия Дух точно сега. *"И така вярата е от слушане, а слушането от Божието Слово."* **Римляни 10-17** Бог обеща в Своето Слово. Вярата - това е постъпка опираща се на Словото. По време на служба, която провеждах в Тексас, отпред излезе една жена. Тя пожела да се молим да приеме Святия Дух. Аз положих на нея ръце и се помолих, на нея дойде Святия Дух, но тя не отреагира. Аз отново положих на нея ръце и се помолих, но тя отново не отреагира. Аз отворих Библията си на Деяния 2:4 и я помолих да прочете този стих на глас. Тя прочете: *"И те всички се изпълниха със Святия Дух, и почнаха да говорят чужди езици, според както Духът им даваше способност да говорят."* - Кой говори на езици в този текст? - попитах аз. Тя удивена ме погледна и каза: - Как, ето те говореха на езици! А аз винаги си мислех, че Святият Дух е говорил! Тогава казах: - Хайде да прочетем и други стихове. - И й показах **Деяния 10:44-46**:

⁴⁴Докато Петър още говореше тия думи, Святият Дух слезе на всички, които слушаха словото. ⁴⁵И обрязаните вярващи дошли с Петра, се смаяха загдето дарът на Святия Дух, се изля и на езичниците, ⁴⁶защото ги чуваха да говорят чужди езици и да величаят Бога.

След това прочетохме **Деяния 19:6**:

⁶И като положи Павел ръце на тях, Святият Дух дойде на тях; и говореха други езици и пророкуваха.

- Сега искам да ви попитам - казах аз - Когато преди малко положих ръце на вас, дойде ли Святия Дух? Почувствахте ли на себе си силата на Бог? - Разбира се. - отговори тя. - Искаше ли вашият език да каже нещо не на английски? - попитах отново. - О да, със всички сили се опитвах да го удържа. - Вие не трябва да го удържате – казах - вие трябва да сътрудничете. Някои хора смятат, че трябва да се сражават с тези подбуждения, докато силата на Святия Дух не надделее. Когато Святият Дух ви даде говор вие трябва да постъпите съгласно вярата. Преди известно време разговарях с един мъж, който беше чакал 15 години. Той ми каза: - Няма нищо ново, което бихте могли да ми кажете за чакането. Аз зная всичко за това как се иска от Бог. Той знаеше всичко за искането, а нищо не бе получил. А това не е едно и също. Приятел-служител ми каза разказа за човек, който му казал: - Аз исках Святия Дух 18 години. Служителят отговорил: - Нищо подобно, Исус каза - *Искайте и ще намерите.* (Матей 7:7). Ако вие бихте искали, то щяхте и да намерите. Вие просто ходите в кръг около олтара. Изглежда, че точно с това се занимават много хора - просто ходят в кръг около олтара. Време е да спрат да ходят и да постъпят съгласно Словото Божие, защото вярата - това е действие.

ДАРЪТ СВЯТ ДУХ - ДУХОВНО ПРЕЖИВЯВАНЕ

1 Коринтяни 14:14

Твоето тяло е храм на твоя собствен дух. Когато се новородиш в твоя дух започва да живее Святия Дух. Следователно твоето тяло е храм на Святия Дух. Кръщението със Святия Дух е преживяване следващо новородението. Приемането на Святия Дух се явява духовно преживяване, а не умствено или физическо. Ти не можеш да общуваш с бога чрез своя ум. В **Числа 23:19** е казано: *“Бог не е човек...”* Това значи, че Бог не е физическо същество, Той е Дух. Думата “дух” за много хора означава влияние или атмосфера. Но Бог е Дух не в този смисъл. Исус каза: *“Бог е Дух...”* **Йоан 4:24**. Това е Божествена личност. Ние не можем да общуваме с Бога със своя ум нито със своето тяло. Ние можем да общуваме с Бога със своя дух, защото Бог е Дух. Именно тук много хора се препъват в приемането на Святия Дух. Те се опитват да приемат Святия Дух физически или умствено. Те искат да имат физическо преживяване. Единственият физически компонент е говоренето на езици. Той ще ви даде езици, но изказването ще дойде от вашия дух и вие ще говорите думи. Павел каза: *“Когато се моля на непознат език, то моят дух се моли, а умът ми не дава плод.”* **1 Коринтяни 14:14**. Разширеният превод казва: *“Моят дух (Святия Дух вътре в мен) се моли.”* С други думи способността да говориш на чужди езици ти дава Святия Дух вътре в теб. Исус каза: *“И аз ще се помоля на Отец и ще ви даде друг Утешител да пребъдва с вас до века.”* **Йоан 14:16**. Той идва за да живее и пребъдва с вас и ти трябва да се научиш да реагираш на Него. Той ще ти даде изговор. Много хора не разбират това, защото се опират на своите природни сетива - на това, което виждат, чуват или чувстват. Те не вярват, че имат Святия Дух, докато не заговорят на езици. Но първо вие вярвате и приемате Святия Дух: а след това говорите на езици в следствие на приемането. *„И всички се изпълниха със Святия Дух“.* **Деяния 2:4** Обърнете внимание, че е казано, че те се изпълниха. След като се изпълниха те започнаха да говорят на чужди езици. Именно тук се спъват много хора. Те искат първо да започнат да говорят на езици, а след това да повярват, че имат Святия Дух. Но първо трябва да повярват. За да приемеш Святия Дух е същото както когато приемаме каквото и да е от Бог. Трябва да пристъпим с вяра, да накараме вярата ни да действа. Тогава вашата вяра ще бъде действена.

Научете наизуст:

„И като положи Павел ръце на тях, Святия Дух дойде на тях; и говореха други езици и пророкуваха.“ **Деяния 19:6**

Мото на урока: **“нека бъдем изпълнители на Словото, а не само слушатели.”**
Яков 1:22

7 УРОК - ВЯРА И ЧУВСТВА

Текст от Библията: Йоан 20:24-29; 2 Коринтяни 5:17.

Централна истина: Ето формулата на вярата: 1. Намери обещание в Словото, което ти е нужно. 2. Вярвай в Словото на Бог. 3. Не обръщай внимание на неблагоприятните обстоятелства. 4. Хвали Бог за отговора.

Мъжът на вяра Смит Уйгълзуърт веднъж казал: - Не мога да разбера Бог чрез чувствата. Не мога да разбера Господ Исус Христос с чувствата. Бог Отец и Исус Христос мога да разбера само благодарение на това, което Словото говори за тях. Ние трябва да се запознаем с Тях чрез Словото. Твърде много хора се опитват да се запознаят с Бог чрез своите чувства. Когато се чувстват добре, те си мислят че Бог е чул молитвите им. Когато не се чувстват много добре, си мислят че Той не е чул молитвите им. Тяхната вяра е основана на техните чувства, докато тя трябва да е основана на Божието Слово.

Вярата на Тома

Йоан 20:24-29:

²⁴А Тома, един от дванадесетте, наречен Близнак, не беше с тях, когато дойде Исус. ²⁵Затова другите ученици му казаха: Видяхме Господа. Но той им каза: Ако не видя на ръцете Му белега от гвоздеите и не сложа пръста си в белега от гвоздеите, и не сложа ръката си в ребрата Му, няма да повярвам! ²⁶И след осем дни учениците Му пак бяха вътре и Тома – с тях. Исус дойде, като вратите бяха заключени, заста на средата и каза: Мир вам! ²⁷Тогава каза на Тома: Дай си пръста тук и виж ръцете Ми, и си дай ръката, и я сложи в ребрата Ми; и не бъди невярващ, а вярващ. ²⁸Тома в отговор Му каза: Господ мой и Бог мой! ²⁹Исус му каза: (Тома,) понеже Ме видя, ти повярва. Блажени, които не са видели и са повярвали.

Тома бил от тези, които основавали своята вяра на чувствата. Той казал, че няма да повярва, докато не види със своите собствени очи следи от гвоздеите на ръцете и не се докосне до белезите им със собствените си ръце. Той се облягал на това, което може да види и попипа, а не на това, което е казал Бог. Сега има твърде много християни от типа на Тома - те вярват само, което чувстват, виждат или докосват. Истинската вяра казва: "Ако Бог е казал, че това е така, то това е така." Да вярваш в Бог - това е да вярваш в Неговото Слово. Ако Божието Слово казва, че Той ме слуша, аз зная, че Той ме слуша, защото Неговото Слово не лъже." Ако нашата вяра е основана на чувства, то ние използваме естествена човешка вяра, а такъв вид вяра не дава духовни резултати. Ние имаме нужда да приемем Библейска вяра - вяра в Божието Слово. Веднъж се молих за жена, която бе ходила на много служби за изцеления, но така и не бе изцелена. Когато се помолих, тя каза: - Така и не получих. Помолете се още веднъж. Аз отново се помолих и когато завърших, тя каза пак същото. Помолих се и трети път, пак видимо без резултат, аз я попитах: - Кога ще повярвате, че сте изцелена! - Когато се изцеля - отговори тя. - Защо ви е тогава да вярвате. Тогава ще знаете - казах аз. Всеки вярва това, което той чувства, слуша или вижда. Голяма част от времето си ние прекарваме в сферата на чувствата, и тогава ходим с виждане. Но когато става дума за Библейски истини - за духовните истини - тогава ние не ходим с виждане, а ходим с вяра.

ИЗЦЕЛЕНИЕ - ДУХОВНО

Изцелението Боже - това е духовно изцеление. Когато медицината изцелява, тя изцелява физически. "Християнска наука" изцелява чрез ума. Но когато изцелява Бог, Той изцелява чрез духа.

2 Коринтяни 5:17

¹⁷И така, ако някой е в Христос, той е ново създание; старото премина, ето, (всичко) стана ново!

Ние получаваме духовно изцеление, или Божествено изцеление, точно така, както получаваме рождение отново, което се явява възраждане на духа. Когато се раждаме отново, новоражда се не нашето тяло, защото вие си оставате със същото тяло, което имахте и преди това. Когато Павел каза: *"Който е в Христа, той е ново създание"*, той говореше не за човешкото тяло. Новорождението по никакъв начин не променя тялото. Когато сте спасен, вътрешният човек разбира се е длъжен да господарува над физическия. Отново се ражда именно този вътрешен човек. Раждането отново - това е възраждането на човешкия дух. Исус каза: *"Роденото от плътта е плът, а роденото от Духа е дух."* **Йоан 3:6** Ние не знаем какво точно става във вътрешността на човек, защото то става в човешкия дух. Но ако човек ходи в светлината на това което има, то с течение на времето ще стане явно. Ние често грешим, когато виждаме как хората излизат при олтара - молят се, плачат, скачат и прегръщат всички, говорейки колко са щастливи. А после повече не ги виждаме. Ние си мислим, че те приемат нещо прекрасно от Бога, но това е било просто емоционално преживяване, а не новорождение. Или пък виждаме как към олтарът пристъпват хора не емоционални. Ние се чудим дали са получили нещо от Бог. Мислим си, че са стояли много малко време отпред, за да получат нещо от Бог. Но въпреки това много от тях стават изключителни християни. Това е още един пример за вяра, основана на чувствата. Аз определено вярвам на чувствата, но ги поставям на последно място. Първо Божието Слово, после вяра в Божието Слово и накрая - чувствата. Твърде много християни поставят чувствата на първо място, вяра в своите чувства на второ и Словото Божие на последно. Такива хора никога в нищо не добиват успехи. Живеейки в естествения свят ние трябва да се опираме на чувствата идващи от сетивата ни. Например, пресичайки улицата, очите ни ни говорят, че приближава автомобил и ние чакаме, докато премине. Но твърде много християни хранят вярата си в Бога с помощта на такива физическа, естествена вяра и ако техните чувства им казват, че това не е така, те и това вярват. Нашите физически чувства никак не са свързани с Библията. Словото Божие е истинно, без значение на нашите чувства или обстоятелства.

"До века, ГОСПОДИ, е утвърдено Словото Ти в небесата." Псалм 119:89

ФОРМУЛА НА ВЯРАТА

Ето формулата на вярата, която ще ти принесе полза:

Преди всичко - намери Слово Божие, за това което ти е нужно.

Второ - Повярвай в Божието Слово.

Трето - откажи да вземеш в предвид, това което ти говорят неблагоприятните обстоятелства или това което ти говорят сетивата.

Четвърто - Хвали Бога за отговора.

Направи тези четири крачки и ти винаги ще получаваш отговор. Това са четири верни крачки към освобождение, изцеление, отговор на молитви и всичко останало, което ти искаш от Бога.

Научи наизуст:

"До века, Господи, е утвърдено Словото Ти в небесата." Псалм 119:89

Мото на урока: **„Бъдете изпълнители на Словото, а не само слушатели...“ Яков1:22**

8 УРОК - КАКВО ЗНАЧИ ДА ВЯРВАМЕ СЪС СЪРЦЕТО СИ? – ПЪРВА ЧАСТ

Текст от Библията: 1 Солунци 5:23; Римляни 12:1-2; Лука 16:19-25.

Централна истина: Човек е дух, той има душа и живее в тяло.

Много години търсех отговор на въпроса - Какво значи да вярвам със сърце? Четях от **Марк 11:23**, където е написано: *"Истина ви казвам: Който рече на тая планина: Дигни се и хвърли се в морето, и не се усъмни в сърцето си, но повярва, че онова, което казва, се сбъдва, ще му стане."* В **Римляни 10:10** също се говори за тази вяра в сърцето: *"Защото със сърце вярва човек и се оправдава, а с уста прави изповед и се спасява."* Думата "сърце", която се употребява в тези откъси, не се отнася към физическия орган, който изтласква кръв по нашето тяло и ни дава живот. Тогава ние бихме вярвали на Бог със своето тяло. Тогава бихме могли да вярваме със своето физическо тяло, както с ръцете и с пръстите. Обърнете внимание, как ние употребяваме думата сърце днес. Когато говорим за сърцевината на дърветата, имаме предвид центъра, една точка. Когато говорим за сърцевината на определен въпрос, имаме предвид най-важното в този въпрос, тази главна част, около която се въртят останалите. А когато Бог говори за сърцето на човек, Той говори за главната част в човека, самият център на неговото съществуване, тоест неговия дух.

ЧОВЕК Е ДУХ

1 Солунци 5:23

²³ *А сам Бог на мира да ви освети напълно; и дано се запазят непокътнати духът, душата и тялото ви без порок до пришествието на нашия Господ Исус Христос.*

В цялата Библия "духът на човек" и "сърце на човек" са взаимозаменяеми. Ние знаем, че човек е дух, защото е създаден по образ и подобие на Бог, а Исус каза: **"Бог е Дух" - Йоан 4:24** Така ние приличаме на Бог не по своето физическо тяло, защото Библията казва - **"Бог не е човек"**. Помнете, че има вътрешен човек, както и външен. Човек е дух, има душа и живее в тяло. Павел каза в Посланието до Римляните: **"Защото не е юдеин онзи, който е външно такъв, нито е обрязване онова, което е външно в плътта; а юдеин е този, който е такъв вътрешно; а обрязване е това, което е на сърцето, в дух, а не в буквата; чиято похвала не е от човеците, а от Бога."** **Римляни 2:28-29**. Съгласно този текст - сърцето е духът. Обръщайки се към Никодим, Исус каза: **"трябва да се родите отново"** **Йоан 3:7** Никодим, като човек си помисли само за тялото и затова попита: **"Как може стар човек да се роди? Може ли втори път да влезе в утробата на майка си и да се роди?"**, Исус отговори: **"Роденото от плътта е плът, а роденото от Духа е дух."** Новородението е съживяване на човешкия дух. Също в Евангелието от Йоан, прочитаем как Исус разговаряше с жена при кладенеца в Самария и Исус каза: **"Бог е Дух; онези, които Му се покланят, с дух и истина трябва да се покланят."** **Йоан 4:24** Ние не можем да общуваме с Бог със своето тяло или ум. Ние можем да общуваме с Бог със своя дух. В **1 Коринтяни** е казано: **"Защото ако се моля на непознат език, духът ми се моли, а умът ми не дава плод."** Духът - това не е умът. Някои хора грешно мислят, че умът е духът. Както казва този стих, ние знаем, че когато се молим на езици, то това излиза не от нашия ум, или от човешкото ни мислене, но от нашия дух - от дълбината на нашето естество - от Святият Дух, Който е в нашия дух. Павел продължава: **"Тогаво какво? Ще се моля с духа си, но ще се моля и с ума си; ще пея с духа си, но ще пея и с ума си."** С други думи Павел казва, че неговият дух - това е истинския Павел.

ВЪТРЕШНИЯТ ЧОВЕК

"Затова ние не се обезсърчаваме; но ако и да тлее нашият външен човек, пак вътрешният всеки ден се подновява." **2 Коринтяни 4:16**.

Павел казва, че има външен човек и има и вътрешен човек. Външният човек това е тялото. Вътрешният човек е духът. А духът има душа. В **1 Коринтяни 9:27** Павел казал: **"но уморявам тялото си и го поробвам, да не би като съм проповядвал на другите, самият аз да стана неодобрен."** Ако тялото бе настоящия човек, то Павел би казал: **"уморявам се и се поробвам"**. Но той казва за своето тяло: **"Аз, това съм вътрешният човек, този вътрешен човек, който преживя новородение. Ето какво правим с телата си: ние ги поробваме. Този човек, който ние виждаме, не е истинският човек, това е дом, в който живеем. Сега вече е лесно да разберем писаното от Павел към светиите в Рим:**

Римляни 12:1-2

¹И така, моля ви, братя, поради Божиите милости да представите телата си в жертва жива, свята, благоугодна на Бога, като ваше духовно служение. ²И недейте се съобразява с този век, но се преобразявайте чрез обновяването

на ума си, за да познаете от опит какво е Божията воля - това, което е добро, благоугодно на Него и съвършено."

В това послание Павел се обща не към невярващи, а към вярващи. Той изпратил посланието си до: *"до всички в Рим, които са възлюбени от Бога, призвани да бъдат свети: Благодат и мир да бъдат с вас от Бога, нашия Отец, и Господ Исус Христос."* Той е писал до тези, които вече са преживявали новородение и им казва, че трябва да направят нещо относно своето тяло и своя ум. Новородението не е възраждане на човешкото тяло, но на човешкия дух. А изпълването със Святия Дух - това не е физическо преживяване, но духовно. Павел ни казва, че ние трябва да представим своите тела на Бога в свята жертва. Нашият ум трябва да се обнови от Божието Слово. Забележете, че това правим ние, а не Бог. Бог дава вечен живот. Той ни предлага Святия Дух. Но Бог нищо не прави с нашите тела. Ако нещо трябва да стане с тях, то ние трябва да го направим. Словото говори, че именно ти представяш тялото си на Бог. Никой няма да го направи вместо теб. Словото казва, че си длъжен да се преобразуваш чрез обновяването на ума си. Нашият ум е обновен благодарение на Словото Божие. Ние знаем, че човек у дух, създаден по образ и подобие на Бог. Някои хора смятат, че човек е просто животно. Това значи, че ние можем да убиваме хора и да ги ядем, точна така както правим с кравите. Човек има физическо тяло, в което живее, но той не е животно. Той е повече от ум и тяло. Той е дух, душа и тяло. Той е дух, има душа и живее в тяло. Животните имат душа, но те нямат дух. В животните нищо не прилича на Бог. Бог е взел нещо от Себе Си и го е сложил в човека. Той направил тяло на човек от земна пръст, но вдъхнал в него Своето жизнено дихание. Думата "дихание" или "руах" на иврит, означава, дихание или дух и в Стария Завет често се превежда като "Святия Дух." Бог е Дух и Той взел от Себе Си – Духа - и го вложил в човека. Когато направил това, човекът станал жива душа. До този момент Той не бил жив. Той станал жива душа. Той започнал да има самосъзнание, защото без духа, тялото било мъртво. Душата притежава интелектуални и емоционални качества. Душа имат и животните. Но когато тяхното физическо тяло умре те умират. Човешката душа - нашите интелектуални и емоционални качества - не зависят от тялото, но от духа. И когато нашето тяло умира, нашата душа продължава своето съществуване.

Лука 16:19-25

¹⁹Имаше някой си богатш, който се обличаше в пурпур и висон и всеки ден правеше бляскави пиршества.²⁰Имаше и един сиромаш на име Лазар, покрит със струпей, когото слагаха да лежи пред портата му,²¹ като желаше да се нахрани с трохите, паднали от трапезата на богаташа; и кучетата идваха и ближеха раните му.²²Умря сиромашът и ангелите го занесоха в Авраамовото лоно. Умря и богаташът и беше погребан.²³И в ада, подложен на мъки, той повдигна очи и видя отдалеч Авраам и Лазар в неговото лоно.²⁴И той извика: Отче Аврааме, смили се над мен и изпрати Лазар да натопи края на пръста си във вода и да разхлади езика ми; защото се мъча в този пламък.²⁵Но Авраам каза: Синко, спомни си, че ти си получил своите блага приживе, така както и Лазар - злините; но сега той тук се утешава, а ти се мъчиш.

В този откъс от Писанието са много ярко са илюстрирани трите съставни части на човека: духа, душата и тялото. Обърнете внимание, че в стих 22 е казано: *"Умря сиромашът и ангелите го занесоха в Авраамовото лоно."* Кого отнесоха? Сиромаша, но не неговото тяло, но него. Неговият дух се явява настоящата личност. Неговото тяло положиха в гроб, но той бил в *"Авраамовото лоно."* Също умрял и богатият. Тялото му го погребяха, *"но в ада" повдигна очите си*. Той също позна Лазар. Следователно в духовния свят, човек много прилича на външността си, която има на земята. Богатият започнал да вика към Авраам: *"Отче Аврааме, смили се над мен и изпрати Лазар да натопаи края на пръста си във вода и да разхлади езика ми; защото се мъча в този пламък"*. *"Но Авраам каза: Синко, спомни си, ..."* Човек е дух и има душа. В тези стихове виждаме, че душата остава непроменена. Тя все още помни. Той все още има чувства. Той се мъчил. Той бил загрижен за своите пет братя. Бог е дух. Той стана човек, но Исус бе Бог, изявен в плът, живеещ в човешко тяло. Той прие физическо тяло, и когато направи това, Той не стана по малко Божествен, колкото по-рано. Ние знаем, че в момента на смъртта човек оставя своето физическо тяло и когато прави това, не става по-малко човек, отколкото, когато е бил във физическото тяло, както това се потвърждава от историята за Богатия и Лазар. Ние не можем да познаем Бог чрез човешко знание - чрез нашия ум. Бог се открива на човек само чрез неговия дух. С Бог контактува човешкият дух, защото Бог е дух.

Научете наизуст:

"Защото със сърце вярва човек и се оправдава, а с уста прави изповед и се спасява." Римляни 10:10

Мото на урока: ***"Бъдете не само слушатели на Словото, но и изпълнители..."***
Яков 1:22

9 УРОК - КАКВО ЗНАЧИ ДА ВЯРВАМЕ СЪС СЪРЦЕТО СИ? – ВТОРА ЧАСТ

Текст от Библията: 2 Коринтяни 5:1, 6-8; Притчи 3:5-7.

Централна истина: Да вярваме с цялото си сърце, значи да вярваме с нашия дух, независимо от нашия ум или тяло.

Духовните неща са толкова реални, колкото и материалните. Бог е толкова реален, колкото, ако имаше физически тяло. Разбира се Той няма, Той е дух. Исус сега има физическо тяло - тяло от плът и кости, но не от плът и кръв. След своето възкресение Той се яви на Своите ученици и те помислили, че Той е дух. Но Исус им казал: *"Погледнете ръцете Ми и краката Ми - че Аз съм същият; попишайте Ме и вижте, защото духът няма плът и кости, както виждате, че Аз имам."* **Лука 24:39** В друг случай, когато Петър и другите ученици ловили риба, те видели на брега Исус. Той ги извикал и те отишли при Него яли риба, която Той приготвил. Сега Той има физическо тяло-възкресено тяло от плът и кости. И Исус, Който сега е на небето в Своето физическо тяло, не е повече

реален от Святия Дух или от Бог Отец. Някои хора, разбират, че Бог е дух като някакво безлично влияние. Говорейки, че Той е дух, ние не разбираме, че Той няма форма. Ангелите са духове, и те имат форма или духовна тяло. Веднъж, когато израилтяните били обкръжени от сирийската армия, слугата на пророк Елисей се уплашил, когато видял множество вражески колесници и коне, които ги обкръжавали. Елисей просто му казал: *"Не бой се, защото онези, които са с нас, са повече от онези, които са с тях. И Елисей се помоли и каза: Моля Те, Господи, отвори му очите, за да види! И Господ отвори очите на слугата и той видя, и ето, хълмът беше пълен с огнени коне и колесници около Елисей."*

4 Царе 6:16-17. Понякога ангелите могат да приемат някаква форма в материалния свят и ние можем да ги видим. В **Изход 33** четем, как Бог е говорил с Мойсей "лице в лице", но Мойсей не видял Божето лице, защото са били в облак. *"И каза още: Не можеш да видиш лицето Ми, защото човек не може да Ме види и да остане жив."* 20 стих. След това Бог казал на Мойсей: *"И Господ каза: Ето място при Мен, ти застани на канарата и когато минава славата Ми, ще те поставя в една пукнатина на канарата и ще те прикрия с ръката Си, докато премина. После ще вдигна ръката Си и ще Ме видиш изотзад, но лицето Ми няма да се види."* 22-23 стих. Въпреки, че Бог е дух, знаем че Той има лице и ръце. Като Дух, Той не е по-малко реален, както когато има физическо тяло. Духовните неща са също толкова реални, както и материалните.

2 Коринтяни 5:1,6-8

¹Защото знаем, че ако се развали земният ни дом, телесната ни скиния, имаме от Бога здание на небесата, дом неръкотворен, вечен... ⁶И така, като всякога добиваме дръзновение и като знаем, че докато сме у дома в тялото, ние сме отстранени от Господа ⁷(защото с вярване ходим, а не с виждане), ⁸ние имаме дръзновение и предпочитаме да сме отстранени от тялото и да бъдем у дома при Господа.

Когато погребат нашето тяло ни е все едно, ние имаме дом при Бог, построено не от човешки ръце и ще живеем вечно на небето. Кой ще бъде на небето? Ние-истинският човек - вътрешният човек. В **1 Петрово 3:4** нашият дух е наречен: *"скришният в сърцето човек"*. Тук отново срещаме думата "сърце". Вътрешният човек - нашият дух е наречен - "скритият човек." Поради вътрешния човек намирам удоволствие в Божия закон. И така ние имаме Божествено определение за човешкия дух - "вътрешният човек" и "скритият човек". Истинският човек е дух, той има тяло и душа. Със своя дух общува с духовния свят. С душата си контактува със света на интелекта. С тялото си се докосва до физическата сфера. Ние не можем да общуваме с Бог, посредством нашия ум или тяло. Ние можем да имам контакт с Бог само чрез нашия дух.

БОЖИЕТО СЛОВО - КЛЮЧ КЪМ СЪРДЕЧНАТА ВЯРА

Когато слушаме проповед на Божието Слово, ние слушаме с ума на душата. До преди да станем Християни, Святия Дух чрез Словото говори на нашето сърце или на нашия дух. Ние четем в **1 Коринтяни 2:14** *"Душевният човек не възприема онова, що е от Божия Дух..."* (Православен превод). В един от преводите е казано: "Душевният човек или душевният ум не разбира това, което

е от Божия Дух, защото за него е глупост. Той не може и да го разбере, защото се изследва духовно." Ние не разбираме Библията със своя ум. Тя се разбира духовно. Ние я разбираме със своя дух или сърце. Затова ние можем да четем някой откъс десетки пъти и никога да не разберем истинския смисъл. Докато веднъж започваме да виждаме, какво Бог ни показва в Словото Си. И тогава ние разбираме Словото Му със сърцето си. Ние се нуждаем от откровение на Божието Слово. Ето защо трябва да зависим от Божия Дух, за да ни разкрие Той Словото Си. Следователно да вярваме със сърцето си, значи да вярваме с духа си. Как духът ни получава тази вяра, която не може да приеме чрез интелекта си? Отговор - чрез Божието Слово. Когато Исус каза *"не само с хляб ще живее човек, но и с всяка дума, която излиза от Божията уста."* **Матей 4:4** Той говори за духовна храна. Той използва духовен образ, за да покаже духовно съдържание. Според това, как размишляваме за Словото, нашият дух се изпълва с увереност. Словото е дух и храна за вярата. Божието Слово се явява храна, която укрепва твоя дух. Да вярваме със сърцето си, значи да вярваме независимо от това, което ни говори физическото тяло, или каквото ни говорят чувствата. Това е така, защото физическият човек, може да вярва това, което вижда с физическите си очи, слуша с физическите си уши или усеща чрез физическите си сетива. Но духът, или сърцето вярват в Словото, независимо от това, което вижда, слуша или чувства.

Притчи 3:5-7

⁵Надявай се на Господа от все сърце и не се осланяй на твоя разум. ⁶Във всичките си пътища познавай Него, и Той ще оправя твоите пътеки. ⁷Не се смятай за мъдрец; бой се от Господа и бягай от зло.

Много хора практикуват 5 стих на обратно. Те се надяват на всичкия си разум и не се облягат на сърцето си. В **Яков 1:19** е казано: *"И тъй, възлюбени мои братя, нека всеки човек бъде бърз на слушане, бавен на говорене, бавен на гняв."* Този стих ние също обичаме да практикуваме на обратно: Ние сме бързи на говорене и на гняв, а бавни на слушане. В 7 стих е казано: *"не бъдете мъдри в своите си очи."* С други думи: *"не бъдете мъдреци в душевното човешко знание, което те провокира да постъпваш независимо от Божието Слово."* Ние намираме аналог на този текст и в Новия Завет: *"Оръжията на нашето воюване не са плътски, но с помощта Божия са силни да разрушават твърдини: с тях ние унищожаваме замисли, и всяко превъзнасяне, що въстава срещу познанието Божие, и пленяваме всеки разум, за да бъде покорен на Христа."* **2 Коринтяни 10:4-5**

НИЕ СМЕ РЕЗУЛТАТ НА СЪРДЕЧНА ВЯРА

Ако ние ходим с вяра сме длъжни да отдаваме първо място на Словото, пред всичко останало. А когато се доверяваме на Бог с цялото си сърце, в нашия дух идва спокойствие и мир.

"Затова ние, повярвалите, влизаме в тая почивка;" **Евреи 4:3** *"и Божият мир, който никой ум не може да схване, ще пази сърцата ви и мислите ви в Христа"*

Исуса" Филипяни 4:7. „Твърдия по дух Ти пазиш в съвършен мир, защото на Тебе се уповава.“ **Исая 26:3** (Православен превод) "А моят Бог ще снабди всяка ваша нужда според Своего богатство в слава в Христа Исуса." **Филипяни 4:19**

В нашия дух ние знаем, че ще имаме всичко от което се нуждаем и не се вълнуваме. Ние не сме загрижени, нямаме грижи. Ако изпитваме загриженост значи не вярваме. Нашето сърце смисла толкова колкото ние четем Словото. Когато ние размишляваме над това Слово, нашата увереност става по-силна. Тази увереност в нашия дух не зависи от човешките мисли или от човешките знания. Тя даже може да противоречи на човешките разсъждения или на физическите симптоми. Но да вярваме на Бог със сърце, значи да вярваме независимо от тялото. Д-р Лириан Йеоманс казал: Бог се радва, когато неговите деца стъпват под зееща пропаст имащи под краката си, само Неговото Слово." Много хора търпят поражение, защото приемат поражение. Но Божето Слово казва: *"Вие сте от Бога, дечица, и победили сте ги; защото по-велик е Оня, Който е във вас, от онзи, който е в света."* **1 Йоан 4:4**. Святият Дух се надига в нас и ние знаем, че не могат да ни победят. Ние знаем това, защото вярваме!

Научете наизуст:

"Надявайте се на Господа с цяло сърце и не се облагай на своя разум."
Притчи 3:5

Мото на урока: **"Бъдете изпълнители на Словото, а не само слушатели..."**
Яков 1:22

10 УРОК - ИЗПОВЕДТА: КЛЮЧЪТ, ОТВАРЯЩ ВЯРАТА

Текст от Библията: Матей 3:5, Йоан 16:7-11, Матей 10:32-33.

Централна истина: Изповедта, че Исус е Господ е сърцевината на Евангелието

Много християни не осъзнават мястото, което заема изповедта в Божия план. И за съжаление, когато ние използваме думата "изповед", хората винаги разбират за изповядване на греховете, на слабостите си на неуспехите си.

Това е негативната страна на изповедта. Има и положителна страна и Библията говори повече за положителната страна на изповедта, отколкото за отрицателната. Изповедта, съгласно тълковния речник, означава да изповядаш грешките си, но също да изповядаш вярата си. В Новия Завет се говори за четири вида изповед.

1. В учението на Йоан Кръстител и на Исус - изповядване на греховете на евреите.
2. Изповедта на грешника, в Новозаветни дни.
3. Изповядване на греховете на вярващите, когато нарушават общението с Бога.
4. Да изповядаме нашата вяра в Божието Слово.

ИЗПОВЯДВАНЕ НА ГРЕХОВЕТЕ НА ЕВРЕИТЕ

Важно е да разграничим греховете на евреите според Първия Завет в Писанието и греховете на невярващите сега, които никога не са се срещнали с Христос.

Матей 3:5-6

⁵Тогава излизаха при него от Йерусалим, цяла Юдея и цялата Йорданска околност ⁶и се кръщаваха от него в реката Йордан, като изповядваха греховете си.

Пред нас е картина на народа на Божия Завет, който изповядва греховете си и се кръщава от Йоан. Това не е Християнско кръщение. Исус още не бе умрял и възкръснал. Йоан не е кръщавал в Името на Отца, Сина и Святия Дух. Той кръщавал само в Името на Отца. Това били евреи под Закона.

ИЗПОВЕДТА НА ГРЕШНИКА ДНЕС

Йоан 16:7-11

⁷Обаче Аз ви казвам истината - за вас е по-добре Аз да отида, защото ако не отида, Утешителят няма да дойде при вас; но ако отида, ще ви Го изпратя. ⁸И когато дойде, Той ще обвини света за грях, за правда и за съд; ⁹за грях, защото не вярват в Мене; ¹⁰за правда, защото отивам при Отца и няма вече да Ме виждате; ¹¹а за съд, защото князът на този свят е осъден.

Обърнете внимание на думите на Исус в стих 9: "за грях, защото не вярват в Мене". Исус ни показва, че Святия Дух ще изобличи грешниците, само в един грях, и той е че "не вярват в Мен." Колко пъти сме карали грешниците да изповядат всичките си грехове, за да се спасят. Но те и да искат не могат да изповядат всичките си грехове, които са извършили. Главната изповед, която трябва да направи грешника е, че Исус е Господ.

В Деяния 19:18 четем:

¹⁸И мнозина от повярвалите дохождаха та се изповядваха и изказваха делата си.

От следващите стихове става ясно, че те изповядвали греховете си свързани с магьосничество: "Мнозина още и от тия, които правеха магии, донасяха книгите си и ги изгаряха пред всичките; и като пресметнаха цената им, намериха, че бе петнадесет хиляди сребърници." Те изповядвали това, не за да се спасят, защото вече били спасени. Те се отказвали от тези дела, защото вече били спасени. Толкова е лесно да вържем конят зад каруцата. Казваме на не спасени хора: "Ти трябва да престанеш да вършиш това и това и да се откажеш от това и това, за да се спасиш." Но всъщност, главното е те да признаят Исус за свой Господ. Тогава всичко останало ще дойде на мястото си от само себе си. В последната църква, в която бях пастир имаше едно семейство, в което жената бе спасена, а мъжът не. Когато ги посетих и поканих мъжа да посети църквата той каза: "Не, не искам да ходя в църква, защото, когато отида започвам да се

чувствам неловко. Чувствам се виновен. Ето и тази сутрин, жена ми ме попита, защо не се откажа от това и това и не приема спасение. Тя не знае, но аз от много време се опитвам да се откажа от тези неща, но все не мога. Опитвам се и не се получава. За мен е безполезно да идвам в църквата, аз не мога да водя този живот." Това е обърната изповед. Той се опитва да очисти живота си и да се откаже от всичките си вредни привички - той се опитвал да направи всичко това сам, за да се спаси. Но той преди всичко се нуждаел да изповяда Исус като Господ: *"Защото, ако изповядаш с устата си, че Исус е Господ, и повярваш със сърцето си, че Бог Го е възкресил от мъртвите ще се спасиш."* Римляни 10:9

Грешникът е слуга на сатана. В Божите очи той е виновен само за един грях: отхвърлянето на Исус като Господ и Спасител. Бог изисква човек да изповяда Исус Христос като Господ. Изповядването на Исус като Господ е сърцевината на Евангелието. Изискването грешникът да изповядва своите грехове, до тогава, докато Бог го направи ново създание има същия смисъл като това губернаторът на щата да каже на престъпник в затвора: "Ще те помилвам, ако изповядаш, че си в затвора." От само себе си се разбира, че той е в затвора. По същия начин се разбира, че грешникът е дете на дявола. Той има нужда да изповяда, че Исус е Господ. Той трябва искрено да се разкае за своите стари грехове, за ги остави напълно и да признае необходимостта от Исус като Спасител. И след това да позволи на Исус да господства в живота му. Също, обърнете внимание на думите *"ако изповядаш с устата си..."* Необходимо е словесно изповядване. Устните трябва да кажат думи. Изповедта не е само за нас, но и за света и за сатана, който бе господствал над живота ни. Когато провеждах служби в Далас, преди много години, няколко човека дойдоха при мен с молба да се помоля за един мъж, който не бе спасен, въпреки че бе идвал в продължение на половин година, пет пъти в седмицата на утринна молитва. Аз го срещнах след няколко дни на вечерния урок на неделното училище, което провеждах за тези мъже, които работеха и не можеха да идват през деня. Господ започна да ми говори в сърцето, показвайки ми в какво е проблемът. На това събрание имаше няколко свидетелства и аз помолих и този мъж да стане и да разкаже своето свидетелство. Той промърмори: "Аз не мога да кажа нищо, аз още не съм спасен." Аз го помолих да отвори Библията си на Римляни 10:9-10 и да прочете на глас стиховете: *"Защото, ако изповядаш с устата си, че Исус е Господ, и повярваш със сърцето си, че Бог Го е възкресил от мъртвите ще се спасиш. Защото със сърце вярва човек и се оправдава, и с уста прави изповед и се спасява."* Когато го помолих отново да прочете този стих: *"и с уста прави изповед и се спасява."* И казах: "Разбира се, вие не можете да се спасите, докато не изповядате. Съгласно прочетеното, именно с устата се прави изповед за спасение" "Но аз не чувствам, че съм спасен" - отговори той. Аз казах: "Може и да не чувствате, но вие идвате в църквата вече половин година, за да се молите за спасение." "Да, аз се покаях и се молих и плаках и умолявах Бог за прошка" - отговори той. "Тогава на вас не вие достатъчен само този стих" - казах аз Малко неохотно той стана и каза: "Аз вярвам в този стих, че Исус умря за моите грехове и възкръсна от мъртвите и това, че Исус го възкреси за моето оправдание. И така аз го приемам за свой Спасител и Го изповядвам като Господ." След което бързо се свлече на мястото си. За да отвлека вниманието от него, помолих друг човек да каже свидетелството си. Свидетелстваха и други. Отново поглеждайки към него видях как лицето му сияеше с Божията слава. Обърнах се към него и

казах: "Не искате ли да свидетелствате още веднъж?" Той скочи на крака и каза: "Когато казах тези думи, когато изповядах Исус за свой Господ - вътре в мен нещо стана" и той радостно прослави Бога. Аз му казах: "Разбира се, с вас нещо се случи! Във вашия дух дойде вечният живот!"

ПУБЛИЧНА ИЗПОВЕД

Матей 10:32-33

³²И тъй, всеки, който изповяда Мене пред човеците, ще го изповядам и аз пред Отца Си, Който е на небесата. ³³Но всеки, който се отрече от Мене пред човеците, ще се отрече и аз от него пред Отца Си, Който е на небесата.

Забележете, че тук Исус казва, че нашата изповед трябва да бъде публична. Публичната изповед, от само себе си е отказване от света. Тя определя нашата позиция. Тя показва, че ние вече имаме друг Господ. Изповядването, че Исус е Господ веднага ни дава право на Неговата охрана, грижа и защита. До тогава наш господар бе сатана, но сега е Исус. Ние изповядваме това не само за себе си, за света, но и за дявола. По този начин ние побеждаваме неговата власт над нас и удържаме победа, благодарение на Исус.

Научете наизуст:

"Защото със сърце вярва човек и се оправдава, и с уста прави изповед и се спасява." Римляни 10:10

Мото на урока: **"Бъдете не само слушатели на Словото, но и изпълнители..." Яков 1:22**

11 УРОК - ИЗПОВЕДТА ВЪЗСТАНОВЯВА НАРУШЕНОТО ОБЩЕНИЕ

Текст от Библията: "Псалм 137:1-4; Йоан 1:3-10; Яков 5:14-15; Евреи 10:1-4.

Централна истина: Когато е нарушено взаимоотношението песента на вярата не звучи.

В нашето изследване на темата за изповедта, разгледахме първите два вида: изповядване на греховете на евреите и изповедта на грешника в Новозаветно време. В този урок ще разгледаме изповедта на вярващия, който е нарушил взаимоотношението си с Бога. В **Псалм 137** виждаме драматичен пример за нарушени взаимоотношения. В резултат на греха Израел бе пренесен във Вавилон. „При реките на Вавилон, там седнахме, Да! плакахме, когато си спомняхме за Сион; На върбите сред него Окачихме арфите си. Защото там ония, които ни бяха пленили, Поискаха от нас да пеем думи; И ония, които ни бяха запустили, поискаха веселие, казвайки: Попейте ни от сионските песни. Как да пеем песента Господна В чужда земя?“

В този откъс от Писанието Израел се оплаква от своето пленяване. Божият народ си спомня Сион, но сега са в печал, а техните арфи висят на върбите. Те не могат: *"да пеят песента на Господ в чужда земя."* Песента на вярата не звучи, когато са нарушени взаимоотношенията. Ние изгубваме свидетелството си когато съгрешаваме. Грехът винаги изгасва светлината.

ИЗПОВЕДТА ДАВА ПРОЩЕНИЕ

1 Йоан 1:3-10

³Това, което сме видели и чули, него възвестяваме и на вас, за да имате и вие общение с нас; а пък нашето общение е с Отца и с Неговия Син Исус Христос.

⁴И това ви пишем, за да бъде пълна вашата радост. ⁵И известието, което чухме от Него и възвестяваме на вас, е това, че Бог е светлина, и в Него няма никаква тъмнина. ⁶Ако речем, че имаме общение с Него, а ходим в тъмнината, лъжем и не действаме според истината. ⁷Но ако ходим в светлината, както е Той в светлината, имаме общение един с друг, и кръвта на Сина Му Исуса [Христа] ни очиства от всеки грях. ⁸Ако речем, че нямаме грях, лъжем себе си, и истината не е в нас. ⁹Ако изповядваме греховете си, Той е верен и праведен да ни прости греховете, и да ни очисти от всяка неправда. ¹⁰Ако речем, че не сме съгрешили, правим Бога лъжец, и Неговото слово не е в нас.

Много хора използват тези стихове само за невярващите. Но също те са написани и за вярващите и трябва да се отнасят само за Християни, които са нарушили взаимоотношенията си с Бог поради грях в живота си. Забележете тази дума "общение" в тези стихове е използвана 4 пъти. Те са писани за вярващи, а не за грешници. Първо като предупреждение за нарушаване на взаимоотношенията и второ като път за възстановяване на общението с Бог. В 6 стих е казано: *"Ако речем, че имаме общение с Него, а ходим в тъмнината, лъжем и не действаме според истината."* С други думи, ако сме нарушили общението с Бог, а казваме, че имаме общение с Него и казваме, че всичко е наред, не говорим истината. Но Той говори, че ако ние изповядаме греховете си: *"Той е верен и праведен да ни прости греховете, и да ни очисти от всяка неправда."* В момента, в който правим нещо неправилно, нещо вътре в нас ни казва. Нашият новороден дух веднага ни дава знак, че сме извършили грях. Ако някъде не си уцелил целта, не се отказвай. Спри и помоли Бог за прошка. Той ще ти прости и ти ще продължиш общението си с Него.

ПРОШКАТА ВЪЗСТАНОВЯВА ОБЩЕНИЕТО

Когато ти изповядваш греховете си, Той ти прощава и точно в този момент и ти стоиш в присъствието Му, все едно никога не си съгрешавал. Не е необходимо един и същи грях да го изповядваш отново и отново, защото това в твоя дух се събира слабост, съмнение и гузност. Изповядал веднъж, знай че Той ти е простил и е забравил за това. Той вече не го помни: *"Аз, Аз съм, Който изтривам твоите престъпления заради Себе Си, и няма да си спомня за"*

греховете ти." Исаия 43:25 А в Еремия 31:34 четем: "Защото ще простя беззаконието им, и греха им няма да помня вече."

Ако Бог не помни за този грях, който е станал преграда за вашите взаимоотношения, тогава защо ти трябва да го помниш. Това убеждение не е от Святия Дух. Това е сатана, който се опитва да се възползва.

В Псалм 102:1-3 е записано: "Благославяй, душе моя, Господа, И всичко що е вътре в мене нека хвали свящото Му име. Благославяй, душе моя, Господа, И не забравяй ни едно от всичките Му благодеяния. Той е, Който прощава всичките ти беззакония, Изцелява всичките ти болести; Който изкупва от рова живота ти, Венчава те с милосърдие и благи милости."

Понякога хората искат да се моля за тях и казват: "Не зная дали ще ме чуе Бог или не, защото съгреших и Го подведох." Но, ако те поискат прошка от Бог, Той няма да си спомня какво са направили. Тогава, защо ние го помним. Те само говорят против вярата си. Вярващият трябва да прости сам на себе си, точно така, както Бог иска да му прости. Много хора изгубват вярата си, защото не искат да си простят.

ПРОШКАТА В ИЗЦЕЛЕНИЕТО

Яков 5:14-15

¹⁴Болен ли е някой от вас? нека повика църковните презвитери, и нека се помолят над него и го помажат с масло в Господното име.¹⁵И молитвата, която е с вяра, ще избави страдалеца, Господ ще го привдигне, и, ако е извършил грехове, ще му се простят.

Тези стихове, често се използват при молитва за изцеление и това е правилно. Но нека не забравяме края на стиха: "ако е извършил грехове, ще му се простят." Много пъти, когато виждаме болен, който има нарушени взаимоотношения с Бог, ние казваме: "Той е направил нещо нередно, сега бере плодовете на греха си. Той е болен заради греха." Понякога нарушените взаимоотношения са причина за болест, но Божието Слово казва: "ако е извършил грехове, ще му се простят." Срещал съм хора, които вярват, че трябва да останат болни до края, защото са паднали в грях. Но това не е така. Писанието говори: "ако е извършил грехове, ще му се простят." В изцелението има прошка.

Евреи 10:1-4

¹Защото законът, като съдържа в себе си само сянка на бъдещите добрини, а не самата същност на нещата, то свещениците, които непрестанно принасят всяка година същите жертви, никога не могат с тях да направят съвършени в чистота ония, които пристъпват да жертват.²Другояче те биха престанали да ги принасят; защото жертвоприносителите, веднъж очистени, не биха имали вече никакво изобличение на съвестта за грехове.

³Но в тия жертви всяка година става спомен за греховете. ⁴Защото не е възможно кръв от юнци и от козли да отмахне грехове."

Тук се говори че кръвта на козли и телци не унищожават греха. Тяхната кръв може само да ги покрие. Грехът продължавал да остава в сърцето на хората. А с грехът е имало съзнание за грях. Но благодарение на нашето изкупление в Христос, Бог ни изкупи от съзнанието за грях: *"Ако изповядваме греховете си, Той е верен и праведен да ни прости греховете, и да ни очисти от всяка неправда."* **1 Йоан 1:9** Ти не трябва повече да помниш греховете си. Бог не ги помни, на теб за какво ти са? Виждаш с каква увереност и дръзновение можеш да се молиш, знаейки със сигурност, че Той те слуша.

Научете наизуст:

"Ако изповядваме греховете си, Той е верен и праведен да ни прости греховете, и да ни очисти от всяка неправда." **1 Йоан 1:9**

Мото на урока **"Бъдете не само слушатели на Словото, но и изпълнители..."**
Яков 1:22

12 УРОК - ИЗПОВЯДВАНЕТО НА БОЖИЕТО СЛОВО ИЗГРАЖДА ВЯРАТА

Текст от Библията: Марк 16:15-20; Исаия 41:10; Псалм 119:28, 130; Марк 11:23.

Централна истина: Изповедта е начин за изграждане на нашата собствена вяра. Изповядването на вяра създава реалност.

По начинът по който говори човек винаги можеш да определиш правилно ли вярва или не. Ако изповедта му е неправилна и вярата му също е неправилна. А ако вярва неправилно то и мисли неправилно. А ако мисленето му е неправилно, значи умът му не е обновен от Божието Слово. Тези три компонента - вяра, мислене, говорене - идват винаги ръка за ръка. Бог ни е дал Своето Слово, за да променим мисленето си. Ние можем да мислим в съгласие с Божието Слово. В изследването на изповедта, разгледахме три вида изповед: изповед на греховете на Евреите, изповед на грешника в Новозаветно време и изповед на вярващия, когато е нарушил отношенията си с Бог. В този урок разглеждаме нашата изповед в Словото Божие. Както споменахме в предния урок, когато използваме думата "изповед" ние инстинктивно мислим за греха и неуспехите. Но тази негативна страна, разбира се не е всичко, има и положителна страна и в Библията повече се говори за позитивната отколкото за негативната изповед. Изповедта - това е утвърждение на това, което вярваме в сърцето си. Това е свидетелство за това как разбираме истината. Това е свидетелство за това как сме познали истината.

ПЕТ СЪСТАВНИ ЧАСТИ НА ИЗПОВЕДТА

Нашата изповед трябва да бъде концентрирано около три неща:

1. Какво е направил Бог за нас в Своя план на изкуплението.
2. Какво е направил Бог в нас, благодарение на Своето Слово и Своя Дух.
3. Кои сме ние за Бог в Исус Христос.
4. Какво прави за нас сега Исус, отдясно на Бог, ходатайствайки за нас.
5. Какво можем да направим ние.

ИЗПОВЕДТА Е ПРОПОВЕД НА СЛОВОТО

Марк 16:15-20

¹⁵И рече им: Идете по целия свят и проповядвайте благовестието на всяка твар. ¹⁶Който повярва и се кръсти ще бъде спасен; а който не повярва ще бъде осъден. ¹⁷И тия знамения ще придружават повярвалите: в Мое име бесове ще изгонват; нови езици ще говорят; ¹⁸змии ще хващат; а ако изпият нещо смъртоносно, то никак няма да ги повреди; на болни ще възлагат ръце, и те ще оздравяват. ¹⁹И тъй, след като им говори, Господ Исус се възнесе на небето, и седна отдясно на Бога. ²⁰А те излязоха и проповядваха на всякъде, като им съдействаше Господ, и потвърждаваше словото със знаменията, които го придружаваха. Амин."

Бог действа чрез нас със Своето Слово на нашите устни. Исус каза: "Идете по целия свят и проповядвайте Евангелието на всяка твар." Така Бог действа чрез нас. Ние носим Словото на погиващите. Ако ние не занесем Словото на света, тогава ние напразно губим времето си, молейки се Бог нещо да направи. С други думи е безсмислено да се молим за погиващите, ако не им кажем Евангелието на спасението. Ако ние можехме просто да се молим и хората да се спасяват, то тогава не би трябвало да изпращаме мисионери по целия свят. Ние просто бихме моли за измолим всички езичници за небето. Святият Дух действа само с Божието Слово. В послушание на Христовата заповед да отидат и да проповядват на целия свят, учениците тръгнаха, проповядвайки Словото навсякъде, а Господ действал чрез тях, потвърждавайки Словото чрез знамения. Бог никога нищо не правел докато учениците не започнали да проповядват Словото.

СЛЕД ТОВА ИДВАЛИ ЗНАМЕНИЯТА

Знаменията не следват след отделна личност, те следват след Словото. Извади Словото и знаменията сами ще излязат. Ти не вървиш след знаменията, знаменията вървят след Словото. В църквата, в която бях пастор за последен път, започнах силно да се вълнувам, за това че моето служение не е съпроводено с достатъчно количества знамения. Няколко дни се усамотях в молитва, търсейки Бог за повече знамения. Накрая Бог ми проговори и ми каза: "Ти се молиш аз да потвърждавам Своето Слово и да последват знамения. Но ти имаш нужда само да проповядваш Словото и аз ще го потвърждавам. Ако

знаменията не идват, причината е че ти не проповядваш Словото." Аз много се учудих, но внимателно анализирах своите проповеди и открих, че това е истина. В моите проповеди имаше много традиции и лични мнения. А Бог не потвърждава традициите със знамения. Когато повече и повече започнах да проповядвам цялото, неразредено Божие Слово, започнах да виждам все повече последващи знамения Колкото повече от Словото проповядвах, толкова повече знамения имаше. Бог се движи само в съответствие със Своето Слово. Той е поставил Словото Си над Името Си. И ние не можем да очакваме помощ от Бог, ако стоим от противоположната страна на Словото, дори ако правим това несъзнателно. Ние така трябва да се отнасяме към Словото, както бихме се отнесли към Исус, ако Той бе застанал пред нас в плът.

ИЗПОВЕДТА ИЗГОНВА СТРАХА

Исая 41:10

¹⁰Не бой се, защото Аз съм с тебе; Не се ужасявай, защото Аз съм твой Бог; Ще те укрепя, да! ще ти помогна. Да! ще те подпра с праведната Си десница.

Забелязали ли сте, колко често Бог казва на своите деца: "не бойте се." Когато Яир помоли Исус да изцели дъщеря му, Господ му каза: "НЕ СЕ БОЙ, само вярвай и тя ще се избави." **Лука 8:50** Когато Исус проповядва на учениците Си им каза: "Не бой се малко стадо, защото Бог благоволи да ви даде царството." **Лука 12:32** В Стария Завет, когато Господ се яви на Исак, за да обнови завета, който бе сключил с баща му Авраам, Господ му каза: "Не бой се, Аз съм с теб и ще те благословя." **Бытие 26:24** Ако само Бог бе казал "не бой се" и така и ни остави, ние бихме могли да кажем: "Но аз не мога да не се боя." Но Той не само каза "не бой се", но и : "Аз съм с теб". Нима може да вярваме, е Той е с нас и да се боим. Не, ако се боим, то е поради това, че ние се съмняваме в Него. Но някой може да каже: "Аз съм толкова слаб." Бог казва: "Аз те укрепвам." „Но, аз съм толкова безпомощен“, ще каже някой друг. Бог казва: "Аз те поддържам."

Псалм 119:28,130

²⁸Душата ми се топи от тъга; Укрепи ме според словото Си. ¹³⁰Изясняването на Твоето слово просвещава, Вразумява простите.

Истина е че ние сами по себе си сме слаби и безпомощни, обременени с проблеми. Но в своята слабост ние гледаме на Неговото Слово, за да се укрепим: "Изясняването на Твоето слово просвещава, вразумява простите." Нашата изповед може да бъде следната: "Бог е с мен. Този, Който е в мен е по-силен от този, който е в света. (1 Йоан 4:4) Ако Бог е откъм мен, то кой ще е против мен?" **Римляни 8:31** Пред вас може да има проблем, който да ви изглежда невъзможен за разрешаване. Вместо да говориш за това, колко е невъзможен той, погледни на Този, Който е вътре в теб и кажи: "Сега в мен е Бог." Ще видиш, че твоята изповед на вяра ще Го подбуди да подейства в твоя полза. Той ще се надигне в теб и ще ти даде успех. В теб е Самият Творец! Ти можеш безстрашно да гледаш в лицето на живота, защото знаеш, че Този, Който

е в теб е по-голям от тези сили, които биха въстанали против теб. Това трябва да изповядваш постоянно.

ИЗПОВЕДТА УВЕЛИЧАВА ВЯРАТА ТИ

Няма вяра без изповед. Изповедта е способ за изграждане на нашата собствена вяра. Вярата, както и любовта е от сърцето, от духа. А ние знаем, че няма любов без думи или действия. Не може да заставите логически хората да обичат логически, да извадите любов от тях. Това е от сърцето. Така и вярата, бивайки от духа или от сърцето, не може без изповед. Вярата расте по мярката на изповедта. Ето какво прави за вярващите изповедта. **Първо:** уточнява кои са те. **Второ:** Установява границите на живота им. Ти никога няма да имаш повече от това, което изповядваш.

Марк 11:23

²³*Истина ви казвам: Който рече на тая планина: Дигни се и хвърли се в морето, и не се усъмни в сърцето си, но повярва, че онова, което казва, се сбъдва, ще му стане.*

Ако ние говорим, че нещо не може да стане, то разбира се, че няма да може. Но, ако говорим, че можем, то ние ще можем. Съгласно **Марк 11:23** ние имаме именно това, което говорим или изповядваме: било вяра или неверие, успех или поражение, болест или здраве. Много християни, макар и искрени, са слаби по тази причина, че те никога не се осмеляват да направят изповед за това кои са те и кои са в Христос. Те искат да знаят как Бог гледа на тях и след това да направят изповед. За привилегиите, които имаме се говори основно в Посланията на Новия Завет, защото те са написани до църквата. Когато разберете какво има Бог за вас, то с дръзновение изповядайте това, което провъзгласява Словото за това кои сте в Христос. Когато правите това, вашата вяра ще расте. Вярата е поробена по тази причина, че вие никога не се осмелявате да изповядате това, което Бог говори, че вие сте. Помнете - вярата никога няма да надмине границата на вашата изповед. Ежедневно изповядайте това, което е Отец за вас какво Исус върши за вас, отдясно на Бог и какво прави Святия Дух във вас, ще направи живота ви на вяра силен и позитивен. Вие не бихте се боели от никакви обстоятелства. Вие не бихте се бояли от никаква болест. Вие не бихте се боели от никакви условия. Вие ще гледате безстрашно, като победители в лицето на живота. А за това, за да сте победители, трябва всеки ден да изповядвате: *"във всичко това ставаме повече от победители чрез Този, Който ни е възлюбил."* **Римляни 8:37** Отново гледайки на ключовия стих в Римляни 10:10, ние виждаме квинтесенцията на Божият закон за вярата: *"Защото със сърце се вярва за праведност, а с уста се прави изповед за спасение."* Искайки нещо от Бога, ти първо трябва да вярваш в сърцето си, защото Словото го казва. След това трябва да изповядаш с устата си, че това е така. Например, за да се спаси човек трябва да вярва в своето сърце и да изповядва с устата си, че Исус е умрял за него, според Писанието и е възкръснал от мъртвите за неговото оправдание. **Трето** - трябва да приеме или да види, отговора на своята молитва. Вярвай това, изповядай го, приеми го "но

повярва, че онова, което казва, се сбъдва, ще му стане." **Марк 11:23** Според мярката на тава как изучаваш Словото Божие и разбереш какво казва Неговото Слово за това: кой си ти, какво си ти, и какво имаш в Исус Христос, дори ако това в началото ти се стори нереално, започни да го изповядваш: "да това е мое, съгласно Божието Слово." След това ще видиш, че изповедта на вяра създава реалност.

Научи наизуст:

²³„Истина ви казвам: Който рече на тая планина: Дигни се и хвърли се в морето, и не се усъмни в сърцето си, но повярва, че онова, което казва, се сбъдва, ще му стане. ²⁴Затова ви казвам: Всичко каквото поискате в молитва вярвайте, че сте го получили, и ще ви се сбъдне.“ **Марк 11:23**

Мото на урока: "Бивайте и изпълнители на словото, а не само слушатели..."
Яков 1:22

13 УРОК - ИЗПОВЕДТА – ПРИВИЛЕГИЯ НА ВЯРВАЩИЯ В ХРИСТОС

Текст от Библията: 2 Коринтяни 5:17; Ефесяни 1:7-8; Деяния 17:28.

Централна истина: Когато знаем, какви сме в Христос и мислим в съответствие с това, когато го вярваме и изповядваме - тогава няма да имаме неуспехи.

В предишния урок, за кратко разгледахме 5 основни части на изповедта, но сега, ние ще им обърнем повече внимание. Нашета изповед трябва да бъде концентрирана около 5 неща:

1. Какво направи Бог за нас в плана за изкупление.
2. Какво направи Бог в нас, чрез Своето Слово и Своя Дух.
3. Кой сме ние за Отец в Исус Христос.
4. Какво прави сега за нас Исус отдясно на Бог, където ходатайства за нас.
5. Какво Бог може да направи чрез нас .

НАШИТЕ ПРИВИЛЕГИИ В ХРИСТОС

Както вече казахме, изповедта, това е свидетелство за това, което знаем. Невъзможно е да свидетелстваме за това, което не знаем. А решаваща роля има това, че ние лично познаваме Господ Исус Христос и кои сме в Него. Преди всичко ние можем да Го познаваме лично. Изключително важно е да си новороден. Но, ако някой е новороден, това не значи че става успешен християнин. Той също така трябва да знае кой е в Христос Исус. Когато знаем, какви сме в Него, мислейки в съответствие с това, вярваме и изповядваме, тогава няма да имаме неуспехи. За да разберем, кои сме в Христос, трябва да видим в Божието Слово. Обърнете се към текста на Новия Завет, особено към посланията, написани към църквата и подчертайте с червен молив всички фрази, където има фразата "в Него", "В Христос", "в Който". Още по-добре е да вземете

лист и химикал и да препишете всички тези стихове. След като ги намерихте, започнете да ги изповядвате, кои сте вие и какво имате в Христос. Ако вие правите това, то ви гарантирам, че вашия живот ще се промени много бързо. Тъй като нито времето, нито мястото ни позволява да обърнем внимание на всички тези стихове, нека се спрем на няколко.

2 Коринтяни 5:17

¹⁷И така, който е в Христа е ново създание, старото премина, ето всичко стана ново.

Обърнете внимание на израза "в Христос". Какво революционно събитие е за вярващите да вярват и изповядват това. Ние сме нови същества в Исус Христос. Ние не сме просто - простени грешници. Ние не сме бедни, слаби, едва свързващи двата края, членове на църквата. Ние сме нови същества, създадени от Бога в Исус Христос. Ние сме нови същества с Божия живот. Божията природа и Божите способности са вътре в мен. Когато бях на 17 години, когато бях новороден в Христос, в мен нямаше проблеми, които имат мнозина, защото аз на всеки говорех: "Аз съм ново създание." Където и да отивах свидетелствах за спасяващата Христова благодат в своя живот. Аз разбрах, че колкото повече говорех за това, толкова повече новото същество ставаше реалност за мен, защото ние сме такива в действителност. Аз бях активен в придобиването на души-проповядвах на служби в затвора, на улицата. Когато веднъж стоях на ъгъла на църквата, при мен дойде момче и ме помоли за помощ: "Аз не бих те помолил за това - обясни той, но закъснявам за среща. Обещах на своето момиче, че ще заведе, някой от моите приятели, да прави компания на нейната сестра, която пристигна при нея на гости. Не би ли могъл да дойдеш с мен и да ми помогнеш. Ще ти бъда така благодарен и ти обещавам, че няма да стоим повече от 30-40 минути и няма нито да пием, нито да пушим, нито да танцуваме, докато ти си там." С нежелание тръгнах с него. Когато пристигнахме в дома на приятелката му, тя ме представи на сестра си. Тъкмо седнахме и те включиха грамофона и започнаха да танцуват. Когато сестрата на това момиче ме помоли да танцувам с нея казах: "Не благодаря, аз не танцувам." Тя погледна на мен като на пришелец от Марс и каза: "Вие не танцувате? Защо?" "Защото съм ново създание." - отговорих аз. "Какво имате в предвид, какво сте - ново същество?" - попита тя. Аз и цитирах **2 Коринтяни 5:17**: "*И така, който е в Исус Христос е ново създание, старото премина, ето всичко стана ново.*" И казах: "имаше врем, когато ме интересуваха тези неща, като танци, сега живея друг живот. Аз станах ново същество в Христос и сега имам нови интереси и нови желания." Докато продължаваше да свири грамофона и другите двама танцуваха аз продължих да й свидетелствам за вярата си в Христос. Думите ми докоснаха сърцето ѝ и тя започна да плаче. Когато плочата свърши, приятелят ми видя какво се бе случило. Обърна се към мен и каза: "Да вървим" и си тръгнахме. Нямах значение къде бях - в затвора, на улицата, училище, или в църквата - аз веднага свидетелствах на всички, с които разговарях казвах, че съм роден отново и че съм ново същество в Исус Христос. А когато изповядваме това, то силно променя живота ни. Не ме изкушаваха светските неща, защото постоянно изповядвах, че съм ново създание в Исус Христос.

ИЗКУПЛЕНИЕ ОТ ПРОКЛЯТИЕТО НА ЗАКОНА

Ефесяни 1:7-8

⁷В Когото имаме изкуплението си чрез кръвта Му, прощението на прегрешенията ни, според богатството на Неговата благодат, ⁸която е направил да доставя нам изобилно всяка мъдрост и разум."

Обърнете внимание на думите: "В Който имаме изкупление". Как трябва да благодарим, че не трябва да се стараем да го получим, то е вече наше. То няма да бъде някога, то е наше сега. Господството на сатана е разрушено. Той изгуби своето владичество над нашия живот в този момент, в който станахме нови същества. Ние приехме нов Господ. Нас ни ръководи Исус Христос. Сатана е бил наш господар, но сега наш Господ е Исус. В **Римляни 10:9** е казано: "Защото, ако изповядаш с устата си, че Исус е Господ..." или "Исус като Господ". Господството на сатана завърши и започна господството на Исус, в момента в който приехме Исус за Господ и се новородихме. От какво и от кого сме изкупени? В отговор на този въпрос много хора казват: "Аз съм изкупен от греха." Това е частичен отговор. Не е всичко. В **Галатяни 3:13** пише: "Христос ни изкупи от проклетията на Закона, като стана проклет за нас; защото е писано: Проклет всеки, който виси на дърво". Ние сме изкупени от проклятието на Закона. За да разберем какво значи - "Проклятието на Закона", трябва да се върнем в първите пет книги на Библията. Там ние виждаме, че проклятието или наказанието за нарушаването на Божия закон е било тройно: бедност, болест и втора смърт. Ние бяхме изкупени от проклятията на бедност, проклятието на бедността и проклятието на смъртта - духовната смърт сега и физическата смърт, когато отново дойде Христос. Ние можем да не се боим от втората смърт.

Деяния 17:28

²⁸Защото в Него живеем, движим се и съществуваме; както и някои от вашите поети са рекли: Защото дори Негов род сме.

Какъв огромен склад от сила имаме, а толкова често не го забелязваме. В Христос, нашия Спасител и Господ ние имаме живот, енергия и сила за невъзможни задачи. Не е казано, че ние можем да го направим сами. Само благодарение на Него-Неговата сила, защото именно в Него ние живеем, движим се и съществуваме.

ОСВОБОЖДАВАНЕ ОТ ВЛАСТТА НА САТАНА

Сега нека се обърнем към два стиха от Писанието, където не пише "в Него" или "в Христос" "Който ни избави от властта на тъмнината и ни пресели в царството на Своя възлюбен Син." **Колосяни 1:13** В този стих е казано, че сме избавени от властта на тъмнината и от властта на сатана. "Вие сте от Бога, дечица, и победили сте ги; защото по-велик е Оня, Който е във вас, от онзи, който е в света." **1 Йоан 4:4**

Старозаветният паралел на този стих се намира в

Исаия 41:10 "Не бой се, защото Аз съм с тебе; Не се ужасявай, защото Аз съм твой Бог; Ще те укрепя, да! ще ти помогна. Да! ще те подпра с праведната Си десница."

След това в Новия Завет намираме:

"Какво да кажем за това? Ако Бог е откъм нас, кой ще бъде против нас!"
Римляни 8:31

Ние можем да гледаме на това като на лично обръщение към нас. Защото ние можем да кажем в Новия Завет: Благодарение на Бог, Той е в нас. Това е най-хубавата причина да не се боим. Една жена ми каза: - Но аз зная, че това не е така в моя живот. Аз това го зная. Аз отговорих: - Бог каза, че това е така, вие казвате, че не е така. Следователно или вие или Бог лъже. Как искате да се чувствате, когато стоите пред Бог и му казвате: "Твоето Слово не е истина, това не е така, ти си лъжец." За да поправи това положение на нещата е необходимо да започнете да изповядвате, че Неговото Слово е истина, без значение дали усещате това или не. Тогава това ще стане реалност. Ние трябва да променим своето мислене според Божието Слово и тогава нашата вяра ще стане правилна. Когато нашата вяра е правилна, ние изповядваме, говорим, потвърждаваме, свидетелстваме това, което говори за нас Божието Слово. Тогава ние преуспяваме, Тогава нашия живот се променя.

Научи наизуст:

"В Него живеем, движим се и съществуваме."

Мото на урока: **"Бъдете изпълнители на Словото, а не само слушатели..."**
Яков 1:22

1 Йоан 3:9 *Никой, който е роден от Бога, не върши грях, защото неговият зародиш пребъдва в Него; и не може да съгрешава, защото е роден от Бога.*

1 Йоан 4:13 *По това познаваме, че пребъдваме в Него и Той в нас, гдето ни е дал от Духа Си.*

1 Йоан 4:15 *Ако някой изповяда, че Исус е Божият Син, Бог пребъдва в него, и той в Бога.*

Римляни 9:33 *както е писано: - "Ето, полагам в Сион камък, о, който да се спъват, и канара, в която да се съблазняват; и който вярва в Него не ще се посрами".*

1 Коринтяни 1:5 *че се обогатихте чрез Него във всичко, в пълна сила да говорите за Него,*

1 Коринтяни 1:30 *А от Него сте вие в Христа Исуса, Който стана за нас мъдрост от Бога, и правда, и освещение, и изкупление;*

2 Коринтяни 1:20 *понеже в Него е Да за всичките Божи обещания, колкото много и да са; за това и чрез Него е Амин, за Божията слава чрез нас.*

2 Коринтяни 2:14 Но благодарение Богу, Който винаги ни води в победително шествие в Христа, и на всяко място изявява чрез нас благоуханието на познанието на Него.

2 Коринтяни 13:4 защото, при все че Той биде разпнат в немощ, но пак живее чрез Божията сила. И ние също сме немощни в Него, но ще сме живи с Него чрез Божията сила спрямо вас.

Ефесяни 1:11 в Него казвам, в Когото станахме и наследство, като бяхме предопределени на това според намерението на Бога, Който действа във всичко по решението на Своята воля.

Ефесяни 2:6 и, като ни съвзкреси, тури ни да седим с Него в небесни места, в Христа Исуса.

Ефесяни 3:12 в Когото имаме своето дръзновение и достъп с увереност чрез вяра в Него.

Колосяни 2:10 и вие имате пълнота в Него, Който е глава на всяко началство и власт.

Колосяни 2:11 В него бяхте и обрязани с обрязване не от ръка извършено, но с обрязването, което е от Христа, като съблякохте плътското тяло.

Колосяни 2:12 погребани с Него в кръщението, в което бидохте и възкресени с Него чрез вяра в действието на Бога, Който Го възкреси от мъртвите.

Ефесяни 1:3 Благословен да бъде Бог и Отец на нашия Господ Исус Христос, Който в Христа ни е благословил с всяко духовно благословение в небесни места.

1 Йоан 4:4 Вие сте от Бога, дечица, и победили сте ги; защото по-велик е Оня, Който е във вас, от онзи, който е в света.

Римляни 10:11 Защото писанието казва: "Никой, който вярва в Него, не ще се посрами".

2 Коринтяни 2:14 Но благодарение Богу, Който винаги ни води в победително шествие в Христа, и на всяко място изявява чрез нас благоуханието на познанието на Него.

2 Коринтяни 4:6 Понеже Бог, Който е казал на светлината да изгрее из тъмнината, Той е, Който е огрял в сърцата ни, за да се просвети света с познаването на Божията слава в лицето Исус Христово.

Ефесяни 3:20 А на Този, Който, според действащата в нас сила, може да направи несравнено повече, отколкото искаме или мислим.

Колосяни 1:13 Който ни избави от властта на тъмнината и ни пресели в царството на Своя възлюбен Син.

Колосяни 2:10 и вие имате пълнота в Него, Който е глава на всяко началство и власт.

2 Тимотей 1:9 Който ни е спасил и призвал със своето призвание, не според нашите дела, а според Своего намерение и според благодатта, дадена нам в Христа Исуса преди вечните времена.

14 Урок - Правилна и неправилна изповед

Текст от Библията: 2 Тимотей 1:7; 1 Петър 2:24; Матей 8:17.

Централна истина: Изповедта на нашите устни предоставя властта над нас или на Бог или на сатана.

Библията е Божието Слово и тя съдържа Божиите мисли. Божиите мисли се различават от човешките мисли: *"Защото Моите помисли не са като вашите помисли. Нито вашите пътища като Моите пътища, казва Господ. Понеже, както небето е по-високо от земята, Така и Моите пътища са по-високи от вашите пътища, И Моите помисли от вашите помисли."*

Според мярката на това, как изучаваме Божието Слово и узнаваме Неговите мисли, ние се осмеляваме да мислим с Божиите мисли, следвайки Го, когато ние подравняваме нашите мисли, според Неговото Слово! Изучавайки изповедта, ние разбрахме, че ако нашата изповед не е правилна, то е така, защото вярваме не това, което трябва да вярваме. А ако вярваме не това, което трябва, това е защото мисленето ни е неправилно. А ако мисленето ни е неправилно, то е защото умът ни не е обновен от Божието Слово. Понякога учението на Божието Слово може да ни се стори абсурдно на душевния човек, защото умът му не е обновен от Словото.

В **Марк 11:22, 24** е казано:

²²А Исус в отговор им каза: *Имайте вяра в Бога. Истина ви казвам: Който рече на тая планина: Дигни се и хвърли се в морето, и не се усъмни в сърцето си, но повярва, че онова, което казва, се сбъдва, ще му стане.* ²⁴Затова ви казвам: *Всичко каквото поискате в молитва вярвайте, че сте го получили, и ще ви се сбъдне.*

В Разрешения превод 24 стих е преведен така: *"Затова ви казвам: каквото искате в молитва, вярвайте, доверявайте се и бъдете уверени, че то ви е дадено и ще го получите."*

Най-хубавото за християнина е да се научи да ходи в духовната област. Неговият интелект и сетивни органи всячески ще се съпротивляват на това да прави крачки в духовната област, защото когато душевния ум не е обновен от

Словото Божие, той желае да го удържи в душевната област. Но има душевна област и именно в нея трябва да живее християнина.

ПРАВИЛНО И НЕПРАВИЛНО ИЗПОВЯДВАНЕ

Заглеждайки неправилната изповед, неправилното вярване и неправилното изповядване, нека отговорим на въпроса: Какво е неправилно изповядване? Неправилното изповядване, това е изповядване на поражение и неуспех и на превъзходството на сатана. Ако говориш за това, каква дяволът пречи на успехите ти, държите в робство или в болест - това е изповед на поражение. Тази изповед прославя дявола. Както вече отбелязахме в предишните уроци, изповеданието - това е свидетелство на истината, която знаем, свидетелство за това, за което сме съгласни и потвърждение на това, което вярваме. Понякога допускаме нашето изповедание да признае поражение и да прослави дявола, а не свидетелство на това, което казва по въпроса Божието Слово. Някои от нас приличат на една добра ,възрастна сестра, която стана и засвидетелства в църквата: "дяволът ме преследваше цялата тази седмица, да се благослови святото му име." За съжаление, много от нашите свидетелства повече свидетелстват за превъзходството на сатана в нашия живот, отколкото на Христос! Когато ние свидетелстваме за това, което прави за нас Бог, ние Го прославяме, точно така както, когато говорим какво прави дяволът и изброяваме неуспехите и си, ние прославяме дявола. Много хора губят благословието си, което им дава Бог, именно заради неправилната изповед. Те търпят поражение и животът се превръща за тях в тежко бреме. Фактически, изповед прославяща дявола, е несъзнателно провъзгласяване, че Бог е неудачник! Тази изповед разрушава нашата вяра и ни държи в робство. Изповед за способностите на сатана ни пречи и ни държи от успеха, предоставяйки на дявола господство над живота ни. Следователно чрез своите устни ти сам определяш кой е твоят господар - или Бог, или дяволът. Изповедта на твоите устни, която извира от вярата в твоето сърце, нанася на дявола абсолютно поражение във всичко. Когато сме спасени ние изповядваме, че Исус е Господ. Той започва да господства над нас и да управлява в нашия живот. Но когато изповядваме, че сатана пречи на успехите ни, въпреки, че сме християни, ние предоставяме господството над живота ни на сатана. Той е бог на света и няма да се забави да подейства, когато сме му разрешили. Без значение, дали нашето разрешение е съзнателно или несъзнателно, то е разрешено. А когато сатана господства ние сме изпълнени със слабости и страх.

Победа над страха и съмненията

2 Тимотей 1:7 „Защото Бог ни е дал дух не на страх, а на сила, любов и себевладеене.“

Страхът не извира от теб. Той идва от вън, опитвайки се влезе в теб. Той е от врага. Ние не трябва да изповядваме страх, а трябва да изповядваме сила, любов и себевладеене. Абсолютно същото се отнася и за съмненията. Не изповядвай съмненията си. Това значи, не че не виждаш съмненията си. Но

просто нищо не говори за съмненията си. Съмненията са от дявола. Съмнението - това е контрабандна стока. Съмнението - това е зло. Християнинът няма право да говори за съмнение, защото то не е за него. Много хора си мислят, че са честни, когато изповядват съмненията си. Ти можеш да бъдеш изкушен от съмнение, но противопоставяйки се на дявола, ти можеш да го накараш да бяга. Затова не изповядвай съмнението, изповядвай вяра. Започни да говориш кой си ти и какво имаш в Христос. Ти си вярващ, ти си ново създание. Така говори и вярвай в това. А ако си в изкушение - никой от нас няма да избегне това - *"противи се на дявола и той ще избяга от теб."* Яков 4:7 Откажи се от съмненията в Името на Господ Исус Христос и съмнението ще те остави.

ИЗПОВЯДВАЙ БОЖИЕТО СЛОВО

Вместо да изповядваме съмнение и страх, говори това, което казва Божието Слово. Бог е казал: *"Не бой се, защото Аз съм с теб."* **Исаия 41:10** Следователно можеш да кажеш: "Аз не се боя. Аз съм Божие дете и Той е с мен. Той ми даде дух не на страх, но на любов, сила и себевладеене. Аз не се съмнявам, но вярвам." Престани да говориш на дяволски език съмнение и страх. Започни да говориш с Божия език на вяра. Бог е Бог на вяра. Ние сме деца на вярата на Бог на вярата. На една служба, жена разказваше за сестра си, която била в психиатрия. Тя казала: "Тя не е толкова лоша, но тук трябва да остане. Тя разбира какво ѝ говоря. Понякога за две седмици я взимам с мен. И ще я доведе на тези събрания. Вярвам че те ще ѝ помогнат." Аз нито веднъж не се помолих за тази болна жена в продължение на тези две седмици, но тя идваше на всяка служба. От простото слушане на Божието Слово умът ѝ се просветли и тя нямаше нужда да се връща в болницата. Лекарите я освободиха, признавайки я за здрава. В миналото си тя е признавала поражение, страх, и съмнение, докато то не се вкоренило нея. Но когато слушала проповед на Словото, тя видяла къде е постъпвала неправилно. Тя започнала да изповядва това, което е правилно и се изцерила. Виждайки удивителната промяна в тази жена, още една жена доведе в църквата съседката си, която скоро щяла да бъде заведена в подобна болница. Нито съседката ѝ, нито мъжът ѝ бяха християни, но мъжът позволил жена му да посещава службите. За една седмица жената повярва, изцели се, изпълни се със Святия Дух и така не се наложи да постъпва в болница. Трябва да се научим да се противопоставим на врага. Помнете, че изповедта на страх, довежда страха да господства над вас. Вашите страхове ще станат силни и вие ще попаднете в робство на врага. Но ако изповядате Божията работа, изповядвате Неговото покровителство, изповядвате Неговото Слово, с дръзновение изповядвате това, което Бог говори за вас, истината, изповядате, че Този, Който е във вас е по-силен от този, който е в света, вие винаги ще бъдете над сатанинското въздействие. Когато изповядаш своите съмнения и страхове, своите болести и немощи, ти открито изповядваш, че Божието Слово не е истинско и, че Бог не Го подкрепя. Неговото Слово провъзгласява, че в Неговите рани ти си изцелен.

1 Петър 2:24

²⁴Който сам понесе в тялото Си нашите грехове на дървото, тъй щото,

като сме умрели за греховете, да живеем за правдата; с Чиято рана вие оздравяхте.

Матей 8:17

17 За да се сбъдне реченото чрез пророк Исая, който казва: Той взе на себе Си нашите немощи, И болестите ни понесе".

Ако вместо да изповядаме че Исус взе на Себе Си нашите немощи и понесе нашите болести, ние провъзгласяваме, че те все още са у нас и ние оставаме болни. Но когато започнем да изповядваме, че Той вече е направил нещо за нашите болести - тогава приемаме изцеление. Прекалено често ние приемаме свидетелството на своите сетивни органи, вместо свидетелство На Божието Слово. Ние сме длъжни да практикуваме Божето Слово, за да работи за нас.

Научете наизуст:

"Защото Бог ни е дал дух не на страх, а на сила, любов и себевладение." 2 Тимотей 1:7

Мото на урока: **"Бъдете изпълнители на Словото, а не само слушатели..." Яков 1:22**

15 Урок - Вяра за благосъстояние

Текст от Библията: Галатяни 3:13-14, 29; Второзаконие 28:1-8, 11-12.

Централна истина: Като новородени вярващи ние сме изкупени от проклятието на Закона и се явяваме наследници на благословенията на Авраам и на Божиите обещани благословения.

Много години не разбирах Божията воля за преуспяване на Неговите деца. Аз мислех, както и много други, че бедността е признак на смирение и че за да съм смирен, трябва да бъда беден. Аз мислех, че праведник не може да бъде осигурен, а осигурения човек не може да бъде праведник. Мислех, че финансовите обещанията в Писанието се отнасят само за евреите. Но разбрах, благодарение на това, че изучавах Божието Слово и че Го приемах в живота си, че Бог желае за всяко свое дете: *"да е здраво и да преуспява във всичко, както преуспява душата му."* **3 Йоан 2** Някой може да каже: "Библията казва, че парите са източник на всяко зло." Но Библията не каза това. В **1 Тимотей 6:10** е казано: *"Защото сребролюбието е корен на всякакви злини, към което като се стремяха някои, те се отстраниха от вярата, и пронизаха себе си с много скърби."* Човек може да бъде виновен за този грях, дори да няма и стотинка. Слушал съм хора да казват: "Е, струва ми се, че аз съм втори Йов." Някои мислят, че Йов е прекарал целия си живот в бедност, болест и скръб. Но цялото съдържание на книгата обхваща 9 месеца, а в последната глава е казано, че Бог възстановил изгубеното на Йов: *"и даде Господ на Йов два пъти повече от това, което имаше преди."* **Йов 42-10**

Когато враговете обраха имуществото на Йов, той бе в робство на сатана, когато избухна пожар и унищожиха цялата реколта, той бе в робството на сатана. Когато дойде буря и събори къщата в която бяха децата му и те загинаха, когато жена му се обърна против него и му каза: *"похули Бог и умри"*, Йов бе в робството на сатана. Но Бог го освободи от това робство. Ако ти мислиш, че си още един Йов, тогава ти трябва да си един от най-богатите хора! И ще имаш два пъти повече, отколкото преди. Ще се изцелиш и ще доживееш до дълбока старост Йов живя, още 140 години след събитията записани в Библията. Ако ти си още един Йов, то ти ще преуспееш.

ИЗКУПВАНЕ ОТ ПРОКЛЯТИЯТА НА ЗАКОНА

Галатяни 3:13-14, 29

¹³Христос ни изкупи от проклетията на закона, като стана проклет за нас; защото е писано: "Проклет всеки, който виси на дърво";¹⁴така щото благословието, дадено на Авраама, да дойде чрез Христа Исуса на езичниците, за да приемем обещания Дух чрез вяра. ²⁹И ако сте Христови, то сте Авраамово потомство, наследници по обещание.

Тези стихове ни казват, че сме изкупени от проклятията на Закона. А какво значи Проклятието на Закона. За да отговорим на този въпрос трябва да се обърнем към първите 5 книги на Стария Завет, наречени Петокнижие или Книги на Закона. От тук можем да научим, че проклятието или наказанието за нарушаването на Божия Закон е тройно: бедност, болест и втора смърт. Христос ни изкупи от проклятието на бедност. Той ни изкупи от проклятието на болестта, Той ни изкупи от проклятието на смъртта. От духовна смърт сега и от физическа, когато Исус дойде за втори път. Ние не трябва да се боим от втората смърт.

БЛАГОСЛОВЕНИЕТО НА АВРААМ

Така както проклятието е тройно в своята същност, така и благословието на Авраам. Преди всичко това бе материално, финансово благословение. На второ място бе физическо благословение. На трето място бе духовно благословение. В **3 Послание на Йоана, 2 глава** от Новия Завет е казано, че Бог желае ние да имаме материално, физическо и духовно благословение: *"Възлюблени! моля се да си здрав и да преуспяваш във всичко, както благоуспява душата ти."* Твърде много хора казват, че всички обещания в Библията за благословения и благосъстояние се отнасят само за евреите. Но този стих говори на Новозаветните християни. Думата „Евреи“ е кратка форма на думата "Юда". Израилтяните започнали да се наричат Евреи чак след разделянето на племената. Юда имаха толкова обещани финансови и физически благословения, както и всяко друго племе на Израел. Те приеха или унаследиха благословието чрез своя баща Яков. Яков наследи благословенията от баща си Исак. Исак наследи благословието от своя отец Авраам. Затова това не е еврейско благословение или обещание. Това е благословение на Авраам и това благословение е мое!

¹⁴Така щото благословието, дадено на Авраама, да дойде чрез Христа Исуса на езичниците..." **Галатяни 3:14**

В тази **трета глава на Галатяни** четем: "Тогава познайте, че тия, които упражняват вяра, те са Авраамови чада." Ако ние сме новородени християни, то сме. "И ако сте Христови, то сте Авраамово потомство, наследници по обещание." **Галатяни 3:29** След като разбрах тези стихове и започнах да виждам какво имам като Божие дете чрез вяра в Него, започнаха да ми се откриват и други стихове от Писанието. Всичко принадлежи на Бог и е в Негова власт

"Защото Мои са всичките горски зверове, И добитъкът, който е по хиляди хълмове. Познавам всичките планински птици, И полските зверове са в ума Ми." **Псалм 50:10-12**

"Господна е земята и всичко що има в нея, Вселената и тия, които живеят в нея;" **Псалм 24:1**

Бог създаде всичко, после сътвори човека Адам и му даде власт над всичко. Всичко това Бог сътвори за човека Адам. Той даде власт на Адам над животните, над хиляди планини, над златото и среброто, над света и всичко което е в него. С други дума Адам бе бог на целия свят. Но Адам извърши държавна измяна и се продаде на сатана. Така сатана стана бог на този свят. Затова и Исус дойде, за да ни изкупи от властта на сатана и над господството му над нас.

В **Римляни 5:17** е казано:

¹⁷Защото, ако чрез прегрешението на единия смъртта царува чрез тоя един, то много повече тия, които получават изобилието на благодатта и на дарбата, сиреч правдата, ще царуват в живот чрез единия, Исус Христос.

В разширения превод на този стих пише:

¹⁷Защото, ако чрез прегрешението [беззакония, нарушения] на един човек, смъртта царува чрез тоя един, то много повече тия, които получават изобилието на благодатта [незаслужено разположение] и на безплатния дар на праведност [правилно положение пред Него], ще царуват в живота като царе посредством единия, Исус Христос, Спасителя, Помазаникът.

Ние трябва да царуваме в живота като царе. Това значи, че сме господари на живота си. Ние трябва да господстваме, а не да бъдем под господство. Не трябва да ни управляват обстоятелствата. Ние трябва да управляваме обстоятелствата. Бедността не трябва да господства и царува над нас. Ние трябва да царуваме и господстваме над бедността. Болестите и немощите не трябва да господстват и царуват над нас. Ние трябва да господстваме и царуваме над болестите. Ние трябва да царуваме в живота чрез Исус Христос, в Който имаме изкупление.

Второзаконие 28:1-8, 11-12

¹Ако слушаш добре гласа на Господа твоя Бог и внимаваш да вършиш

всичките Негови заповеди, които днес ти заповядвам, тогава Господ твоят Бог ще те въздигне над всичките народи на света. ²И всички тия благословения ще дойдат на тебе и ще почиват на тебе, ако слушаш гласа на Господа твоя Бог. ³Благословен ще бъдеш в града, и благословен ще бъдеш на полето. ⁴Благословен ще бъде плодът на утробата ти, плодът на земята ти и плодът от добитъка ти, рожбите от говедата ти и малките от овците ти; ⁵благословен кошът ти и ноцвата ти. ⁶Благословен ще бъдеш при влизането си и благословен ще бъдеш при излизането си. ⁷Господ ще направи да бъдат поразявани пред тебе неприятелите, които се повдигат против тебе; през един път те ще излизат против тебе, а през седем пътища ще бягат от пред тебе. ⁸Господ ще заповяда да дойде благословение на тебе в житниците ти и във всичките ти предприятия, и ще те благославя в земята, която Господ твоят Бог ти дава. ¹¹Господ ще те направи да изобилваш с блага, в плода на утробата ти, в плода на добитъка ти и в плода на земята ти, върху земята, за която Господ се е клел на бащите ти да ти я даде. ¹²Господ ще ти отвори доброто Си съкровище, небето, за да дава дъжд на земята ти на времето му, и да благославя всичките дела на ръцете ти; и ти ще заемаш на много народи, а няма да вземаш на заем.

В първата част на **28 глава на Второзаконие** са изброени много Божии благословения, с които Той благославя своя народ, ако те Го слушат. Той обеща да ги благослови с деца, с богата реколта и животни. Той им обеща благословения и защита в битките. Той обеща да им даде "изобилие от всички блага", и да "ги благослови във всичките дела на ръцете им." Това е всеобхватно благословение. Но то също е и условно. Те е трябвало да изпълняват всички Божии заповеди. Те е трябвало да бъдат свят народ, да не Го отхвърлят и да няма друг божество, и да Му служат с цялото си сърце. Останалите стихове на тази глава от 15 до 68 са изброени тези проклетия които са щели да ги достигнат, ако те не спазват заповедите Му. Когато за първи път разбрах тази истина и видях това благословение, материално и физическо, което Бог е запланувал за своя народ и което всеки новороден вярващ в Христос се явява наследник, на тези обещания, аз едва можех да съдържа радостта си. Бях потресен от откритието, че съм изкупен от проклятието на закона, от бедност, и че имам право на благословието на Авраам. Ние като християни не трябва да бъдем в плен на финансови трудности, ние не трябва да бъдем в плен на бедност или болест! Бог е приготвил за своя народ изцеления и благословения, ако слуша Неговите заповеди. Когато Исус бе на земята Той каза: *"И тъй, ако вие, които сте зли, знаете да давате блага на чадата си, колко повече Отец ви, Който е на небесата, ще даде добри неща на тия, които искат от Него!"* **Матей 7:11** Кой от нас, като родители биха искали неговите деца да живеят, гладни, болни или страдащи, винаги в недостатъчност? Никой родител не иска това. Фактически ние работим и жертваме, стараем се да даваме на своите деца по-добро образование, за да живеят по-добре от нас. Бог постави на земята всички животни, всичкото злато и сребро. Нима е направил това за нечестивите? Разбира се Той обича грешниците, но нима обича грешниците повече, от Своите деца. ? Не Бог е приготвил всичко това за своя народ. Той каза на Израел: *"Ако слушате драговошно, Ще ядете благото на земята;"* **Исаия 1:19** А ако Бог желае Неговите деца да ядат най-доброто, Той желае да се обличат с най-

доброто. Той иска те да карат най-добрите коли. Той желае те да имат най-доброто във всичко.

ПРОВЕРЕНО ОТ ЛИЧЕН ОПИТ

Когато тази истина стана за мен реалност, Господ се обърна към мен и ми каза: Повече не се моли за пари. Ти имаш власт в Моето Име, така че да изискваш благосъстояние. Аз вече поставих златото, среброто и добитък на хиляди планини за Моя човек Адам и му дадох владичество над всичко. След това, когато се продаде на сатана, вторият Адам, Исус Христос, дойде, изкупи ви от ръцете на врага и ви освободи от проклятията на Закона. Сега, вместо да се молиш Аз да го направя, защото Аз вече съм обезпечил всички твои нужди, е необходимо само да кажеш следното: Сатана, махни си ръцете от парите ми." Просто провъзгласи това, което ти е нужно. Ти царуваш в живота посредством Исус Христос." По това време бях евангелизатор. В църквата, в която проповядвах казах: "Господи, ако тук получа това, от което имам нужда, то това ще работи. Последният път, когато бях тук, получих 60 долара за седмица. Но тази седмица провъзгласявам 150 долара. След това казах: „Сатана махни си ръцете от моите пари в Името на Исус Христос.“ Виждате ли, ние вярваме не в това, което е възможно, ние вярваме в невъзможното. Аз трябваше да бъда в тази църква само седмица, но стана така, че останах 10 дни. Аз провъзгласих 200 долара за тези десет дни. Пасторът не искаше пари, той просто даде по редовете поднос, и когато събрахме парите се оказа, че получих 240 долара. След това, като провеждах служби в църквите, парите идваха така лесно, че често пастирът казваше: "Това е най-голямото пожертвование, което църквата, когато и да е давала на евангелизатор. И аз повече не питах. Аз имах този ключ, който отваряше вратата. Благодаря на Бога, че ние не сме под проклятие, защото Бог ни е освободил. Вместо болест имам здраве, вместо бедност имам богатство, и това е така защото Исус ме е изкупил."

Научете наизуст:

"Възлюбени, моля се да си здрав и да преуспяваш във всичко, така както преуспява душата ти." 3 Йоан 2

Мото на урока: ***"Бъдете изпълнители на Словото, а не само изпълнители..." Яков 1:22***

16 УРОК - СЕДЕМ КРАЧКИ КЪМ НАЙ-ЧИСТА ВЯРА – ПЪРВА ЧАСТ

Текст от Библията: Колосяни 1:12-14; 1 Коринтяни 6:19-20.

Централна истина: Чрез Кръвта на Агнеца и словото на нашето свидетелство ние побеждаваме сатана, освобождаваме се от силите на тъмнината и сме пренесени в царството на Неговия възлюбен Син.

В тези уроци имам двойна цел. Ние, така или иначе, разгледахме повечето истини, но аз искам вие да забележите промяната, която стана у вас. Ако сте изучили тези уроци на вяра и те се развиха в живота ви, то дяволът ще ви хвърли предизвикателство. Бог желае вие да сте подготвени за бъдещето и благодарение на силата на Божието Слово вие може да бъдете готови за всяка екстремна ситуация.

1 Крачка - цялост на Божието Слово

Преди всичко вие трябва да знаете, че Божието Слово е това, което говори за себе Си. То е Божие откровение за нас. То е Божия глас към нас сега. Това е книга не само за миналото и бъдещето, но и съвременна книга. Това е Боговдъхновена книга. Боговдъхновено съдържание, в което присъства Бог:

¹²Защото Божието слово е живо, деятелно, по-остро от всеки меч остър и от двете страни, пронизва до разделяне душата и духа, ставите и мозъка, и издирва помислите и намеренията на сърцето." Евреи 4:12

В преводът на Мофат, този стих звучи така: *"Защото Божието Слово е живо..."* Божието Слово е живо. Но за теб то ще оживее само, ако Го приемеш и постъпваш съгласно Него. И така ние виждаме, че първата крачка на най-висша вяра е приемането и разбирането на Божието Слово в Неговата цялост. Словото е изключително важно. Някои хора смятат, че Бог се обръща към нас само чрез съобщения на езици или пророчества. Но Божието Слово-това е разговор на Бог с нас. Дарбите пророчество, езици, тълкуване на езици не заместват Словото. Преди всичко е Словото. Тези гласови дарби са ни дадени за да ни вдъхновят, в съответствие със Словото, но ако те говорят в разрез със Словото, тогава не говори Святия Дух. Тогава човек говори от себе си. Всички тези прояви винаги трябва да се оценяват чрез Божието Слово. Също, някои хора искат да прочетат в Словото това, което те искат. Те искат да адаптират Словото към своите си представи, вместо те да се адаптират към представите, които дава Словото. Някои хора се опитват да не говорят за някои откъси или стихове. Но ние трябва да имаме Словото такова, каквото е и да ходим в Неговата светлина. Необходимо е да вярваме в това, което казва Словото, а не в това, което ти си мислиш, че То казва. Когато започнеш да изучаваш Словото в такава светлина, приемайки Го такова, каквото е, ти ще останеш поразен, когато узнаеш, че някои неща, които си вярвал, въобще ги няма в Словото. И ще се учудиш, защо си вярвал така. Аз се убедих в това, чрез своя собствен опит. Много месеци, като прикован на легло, изучавах Библията, започнах да виждам в нея, истините на вярата и на изцеленията. В всичко това бе за мен ново, защото в моята църква не учеха за изцеление. Но колкото повече изучавах Божието Слово, толкова повече виждах, че То е истина. И не гледайки на учението в моята църква, реших че ще ходя в светлината на Божието Слово, защото вярвах, че Божието Слово-това е Бог, който говори днес с мен. Когато приех това, тогава, може да се каже, най-тежката част от сражението премина. За да вярвам на Божието Слово, ми се наложи да мина не само против ученето на моята църква, но и против семейството си. Удивително е колко силно можем да бъдем под въздействието на църковната традиция, а не на Библията. И нашите близки, мислейки си, че ни

помагат се опитват да ни попречат да ходим в светлината на Божието Слово. Въпреки това, аз реших да следвам Божието Слово, знаейки, че това е Бог, Който разговаря с мен днес.

2 Крачка - Нашето изкупление в Христос

Следващото, което трябва да знаем е реалността на нашето изкупление в Христос. Не учение, не философия или представа, но фактическо изкупване от властта на сатана. Благодарение на новородението ние сме пренесени в царството на Сина Му, в Божието Царство. С други думи ние станаме, членове на Божието семейство.

Колосяни 1:12-14

¹²Като благодарите на Отца, Който ни удостои да участваме в наследството на светиите в светлината; ¹³Който ни избави от властта на тъмнината и ни пресели в царството на Своя възлюбен Син. ¹⁴в когото ние имаме изкупление чрез Неговата кръв, прощението на греховете."

Колко е чудесно, че ние можем да влезем в наследството си в Христос. Бог ни направи способни да влезем в това наследство, както и го прочетохме. В 13 стих е казано: *"Който ни избави от властта на тъмнината ..."* Тук става дума за сатанинското царство. Забележете, че в Писанието не е казано, че Той се приготвя да ни избави, казано е, че Той вече ни е избавил: *"Който ни избави ..."* В 14 стих се говори за цената на нашето избавление: *"в когото ние имаме изкупление чрез Неговата кръв, прощението на греховете."* Във връзка с този стих нека погледнем **Откровение 12:11**: *"А те го победиха чрез кръвта на Агнето и чрез словото на тяхното свидетелство ..."* В редактирания американски превод четем: *"благодарение на кръвта на Агнето и словото на свидетелството си."* Кръвта на Исус е основата на нашата победа. Но ние трябва да прибавим свидетелството си, нашата изповед. Ние трябва да стоим на своето си против врага. Поради това, че сатана - богът на този свят, се опитва да властва над теб. Но не е необходимо да те побеждава, защото ти си избавен благодарение на кръвта на Исус и от властта на тъмнината, от властта на сатана. Благодарение на новородението ти си пренесен в царството на Неговия Възлюбени Син. Ти можеш да побеждаваш във всяко сражение със сатана, независимо от трудностите, защото имаш изкупление, благодарение на Кръвта на Агнето и защото ти свидетелстваш.

В КРЪВТА ИМА СИЛА

На господството на сатана над нас като новородени същества в Христос, дойде края. Исус е Господ и Глава на това ново тяло. В Писанието Той е наречен Глава на църквата. Църквата, която е съставена от всички новородени вярващи, са наречени Тяло на Христос. Сатана няма право да управлява тялото на Христос. Христос е Главата на тялото. Само Той трябва да ръководи и властва над тялото. Някои хора се съгласяват с пораженията в живота си, защото не разбират добре Словото. Хора са ми казали, че имат неуспехи в живота си, защото това не е Божията воля. Те са ми казвали: "Нашият дух принадлежи на

Господ, но нашите тела все още не са изкупени. - "Следователно, сега във физическо отношение ние трябва да страдаме от болести и немощи. Но ще дойде време, когато ще бъдем освободени от това." В отговор на това, аз им цитирам **1 Коринтяни 6:19-20** "Или не знаете, че вашето тяло е храм на Святия Дух, Който е във вас, Когото имате от Бога? И вие не сте свои си, защото сте били купени с цена; затова прославете Бога с телата си и с душите си, които са Божи." В този стих е казано, че не само нашият дух, но и нашите тела са купени с висока цена. Затова трябва да прославяте Бога с телата си и с душите си, които са Божи. Нима когато сатана господства над нашите физически тела това доставя слава на Бога? Нима Бог се прославя чрез това, което се нарича храм на Святия Дух, когато е деформирано и болно? Разбира се не. Ние трябва това ясно да разберем и да се съпротивим на сатана, когато той атакува нашите тела - точно така, като когато атакува нашия дух. Нека още веднъж да разгледаме **Колосяни 1:12**: "...като благодарите на Бога и Отца, Който ни направи способни да участваме в наследството на светиите в светлината." Това е част от нашето наследство, като Божи деца, когато ходим в светлината. Благодарение на кръвта на Исус ние имаме господство и власт над сатана. Именно благодарение на кръвта на Агнето и думите на нашето свидетелство ние побеждаваме сатана, освобождаваме се от властта на тъмнината и сме пренесени в Царството на Неговия възлюбен Син. Обърнете внимание на думите: "като благодарите на Бога и Отца, Който ни направи способни да участваме в наследството на светиите в светлината," [в друг превод "призовани да участваме"] Ние сме призовани да участваме в своето наследство точно сега. Ние не трябва да приемем това за в бъдеще. Ние сега имаме наследство. Ние имаме изкупление и освобождение от ръцете на сатана сега. Ние го побеждаваме сега чрез кръвта на Агнето и чрез нашето свидетелството. Ние прославяме Бог сега в своето тяло и в своя дух, които принадлежат на Бога.

Научете наизуст:

"Те го победиха с кръвта на Агнето и думите на своето свидетелство..." Откровение 12:11

Мото на урока: **"Бъдете изпълнители на Словото, а не само слушатели."**
Яков 1:22

17 УРОК - СЕДЕМ КРАЧКИ КЪМ НАЙ-ЧИСТА ВЯРА – ВТОРА ЧАСТ

Текст от Библията: 2 Коринтяни 5:17; Йоан 1:3-4, 7 Йоан 14:13-14.

Централна истина: Общението е майка на вярата. То ражда радост. То е източникът на победа.

В нашето изучаване на Божието Слово относно вяра, нека анализираме още три крачки към най-висша вяра. Тези крачки ще ни помогнат да осъзнаем реалността: **3** Новото създание. **4** Нашето общение с Отец. **5** Властта в името на Исус

3 Крачка - Реалността на новото създание

2 Коринтяни 5:17

¹⁷За туй, ако е някой в Христа, той е ново създание; старото премина; ето, всичко стана ново.

За да достигнем до най-висш вид вяра е необходимо да разберем реалността на новото създание. Трябва да знаем, че в Божията представа ние сме сътворени в Исус Христос, след като Той стана жертва за грях като наш заместител. Трябва да знаем, че в момента, в който сме приели Исус Христос за Господ и сме изповядали Неговото Господство ние сме се новородили. Именно тогава в юридически аспект, това е станало реалност в живота ни. Сега в нашия дух е животът и природата на Самия Бог. Това не е преживяване, това не е религия и не е членство в църква. Това е истинско раждане на нашия дух. Ние сме синове и дъщери на Бог. Той е наш Баща. Ние знаем, че благодарение на Исус Христос преминахме от господството на сатана и духовната смърт в сферата на живота.

"Ние знаем, че сме преминали от смърт в живот, защото любим братята..." 1 Йоан 3:14

Ние знаем, че сме в Божието семейство, че сме Божи деца. В това семейство не се влиза, в него се раждаш. Как това влияе на нашия ежедневен живот. Ако Бог е нашият собствен Баща, ние сме Негови собствени деца, то ние имаме толкова свобода в общуването с Отец колкото е имал и Исус, когато е бил на земята, защото Отец ни обича точно така, както е обичал и Исус.

В **Йоан 17:23** е казано:

²³...за да познае светът, че Ти си Ме пратил, и си възлюбил тях както си възлюбил и Мене.

В **Колосяни 1:18** е казано:

¹⁸И глава на тялото, тоест, на църквата, е Той, Който е началникът, първороден от мъртвите, за да има първенство във всичко.

Исус е първороден, но ние също сме новородени от първите. Петър казва: *"тъй като се възродихте, не от тленно семе, а от нетленно чрез Божието слово, което живее и трае до века."* **1 Петър 1:23** Ние сме родени от Бога. Ние сме Божи деца, наследници на Бог и сънаследници [наследници с равни права] с Исус Христос. Когато говорим това ние не се самовъзвеличаваме, ние възвеличаваме Бога, и какво Той е направил за нас, благодарение на Исус. Ние не се направихме нови творения. Той ни направи нови творения. Той е началникът и Усъвършителят на нашата вяра:

"Защото сме Негово творение създадени в Христа Исуса за добри дела..."
Ефесяни 2:10

Не ние сме направили себе си и не ние сме направили това което сме в Бога. Когато човек се принизява, той в действителност принизява Божието творение. Той критикува това, което е направил Бог. Необходимо е да спрем да гледаме на себе си от естествена гледна точка и вместо това трябва да се видим такива, каквито Бог ни вижда, като създадени в Исус Христос. Отец ни вижда не така както хората ни виждат. Той ни вижда в Христос. Много християни търпят поражение защото се виждат от естествена гледна точка. Те биха могли да бъдат победоносни ако се гледаха по начина по който Бог ги гледа. Християнин, който имаше много сериозни жизнени проблеми, веднъж ми каза: "Струва ми се, че си плащам за този живот, който имах преди да повярвам, Бях такъв грешник." Но когато ние сме новородени, ние сме изкупени не само от греха, ние сме изкупени от наказанието за грях. Не е необходимо да плащаме за нашите грехове. Христос вече направи това за нас. Ние дори и да искаме не можем да платим за тях. Много хора се занимават с това да носят наказанието за предишния си живот. След като човек, се покае, Бог повече не знае за това, което е направил неправилно.

*"Аз, Аз съм, Който изтривам твоите престъпления заради Себе Си, И няма да си спомня за греховете ти." **Исаия 43:25***

Щом Бог не ги помни, защо трябва ти да ги помниш. Ако след спасението е необходимо човек да пожъне, това което е посял, преди покаянието си, то той трябва да отиде в ада, защото и това е част от наказанието. Ако той се опитва да понесе част от наказанието си, би трябвало да понесе цялата част. Но ние сме изкупени не само от силата, но и от наказанието за грях. Исус зае нашето място. Той понесе наказанието за нашите грехове. Той ни направи участници на наследството на светиите.

4 Крачка - реалността на нашето общение с Отец.

Най-главната част от изкуплението бе общението. *"Верен е Бог, чрез Когото сте били призвани в общението на Сина Му Исуса Христа нашия Господ."* **1 Коринтяни 1:19** Забележете, че ние сме призвани в общение с Неговия Син Исус Христос

1Йоан 1:3-4,7

³*Това, което сме видели и чули, него възвестяваме и на вас, за да имате и вие общение с нас; а пък нашето общение е с Отца и с Неговия Син Исус Христос.*
⁴*И това ви пишем, за да бъде пълна вашата радост.* ⁷*Но ако ходим в светлината, както е Той в светлината, имаме общение един с друг, и кръвта на Сина Му Исуса Христа ни очиства от всеки грях.*

Това е най-великата част, която Бог е предоставил за нас, правото на общение с Него, с Неговия Син и с Неговия Свят Дух, в изпълнение на Неговата мечта за изкупление на човечеството. Отношение без общение е като брак без любов или без разбиране. Общуването се явява майка на вярата. То ражда радост. То е източник на любов. То е източник на победа. И Той ни е призовал, всеки един по отделно в общение с Неговия Син. Ако имаме общение с Него и ходим в

светлината, както Той е в светлината, тогава молитвата ще стане едно от сладките и велики привилегии, които имаме. Ако слушаме някои хора, ще си помислим ,че молитвата е една тягост. Слушаме как говорят за борбата и усилията в опитите да повярват. Но за мен молитвата никога не е била проблем, нито борба. Тя винаги е била радост. Аз никога нищо не губех в молитва, обратно винаги получавах. Аз често се моля по пет, шест часа на ден. Тези проблеми,които имат тези хора в молитва, се обясняват с това,че вместо да позволят на Святия Дух да се моли чрез тях, те се опитват всичко да свършат сами - със своята собствена енергия. Естествено това ги изморява. Бог иска ние да намерим място на отдих в Него:

*"Наистина с гъгниви устни и с друг език Ще говори на тия люде Оня, който бе им рекъл: Тая е почивката ви; и успокойте уморения; И това е освежението ви; Но те не искаха да слушат." **Исая 28:11-12***

Когато се молим на езици ние намираме покой в Бога.

5 Крачка - Реалност на властта в името на Исус.

Йоан 14:13-14

¹³И каквото и да поискате в Мое име, ще го сторя, за да се прослави Отец в Сина. ¹⁴Ако поискате нещо в Мое име, това ще сторя.

Да предположим, че богат човек ви даде писмено разрешение, за да го използвате, за да получите всичко, от което бихте имали нужда за осигуряване на живота ви. Това е твърде хубаво, за да е истина. Чудесно е че това е истина! Бог ни е дал "нотариално заверена заповед" на името на Исус, за да бъдат удовлетворени всички наши нужди: духовни, физически или финансови. Той ни е дал сила над сатанинската сила. Той ни е казал, че ще ни даде всичко, което бихме поискали от Неговото Име. Ние имаме власт в използването на Неговото Име. Фактът, че много хора не използват властта в Неговото Име, се обяснява не с недостиг на вяра, но незнанието на нашите законни права в Христос. Цялата работа е в това да знаем мястото си на син или дъщеря. Цялата работа е в това, че ние имаме права, според това,което говори Словото.

Научете наизуст:

"Верен е Бог ,Който ни призовава в общение със Своя Син Исус Христос, Нашия Господ." 1 Коринтяни 1:9

Мото на урока: **"Бъдете изпълнители на Словото, а не само слушатели..." Яков1:22**